

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
DEVLET OPERA VE BALESİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
İSTANBUL DEVLET OPERA VE BALESİ

C. ORFF
**CARMINA
BURANA**
Koreografik Sahne Kantatı / 1 Perde

İstanbul Devlet Opera ve Balesi
2024 - 2025 Sezonu

Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü
Genel Müdür ve Genel Sanat Yönetmeni
Tan SAĞTÜRK

İstanbul Devlet Opera ve Balesi Müdürlüğü
Müdür ve Sanat Yönetmeni
Caner AKGÜN

CARL ORFF

CARMINA BURANA

koreografik sahne kantatı

Dünya Prömiyerleri

8 Haziran 1937, Oper Frankfurt (Sahne Kantatı)

27 Nisan 2024, Atatürk Kültür Merkezi, İstanbul (Koreografik Sahne Kantatı)

Değerli Sanatseverler,

Carmina Burana sahne kantatının doğuşu Würzburg şehrindeki bir antikacının kataloğu sayesinde olur. "Beuern Şiirleri" olarak da bilinen Carmina Burana metninin Carl Orff ile buluşmasını ünlü besteci şu sözlerle dile getirir: "İçinde sihirli bir güç barındıran bu katalogla tanışmam talihin yüzüme güldüğü andır."

1803 yılında Bavyera'daki bir manastırda keşfedilen ve daha sonra 1847 yılında Alman dil bilimci J.A.Schmeller tarafından yayımlanan, büyük çoğunluğu Latince olan el yazması metinler, Orta Çağ şiirinin en büyük antolojisidir.

Ünlü Alman besteci Carl Orff'un bu metinlerden seçtiği 24 şiir üzerine bestelediği "Carmina Burana" sahne kantatı, 1937 yılında Frankfurt Operası'nda prömiyerini yaptıktan sonra büyük başarı kazanmış, klasik müzik repertuarının vazgeçilmezlerinden olmuş ve "O Fortuna" bölümü popüler kültürün en tanınmış parçalarından biri hâline gelmiştir.

Yıllar içerisinde hem ülkemizde hem de dünyada sayısız koreograf tarafından bale ve modern dans versiyonları yapılan eseri, bu kez İstanbul Devlet Opera ve Balesi tüm birimleriyle rejî ve koreografi ışığında yeniden yorumlayarak koreografik sahne kantatı şeklinde siz kıymetli seyircilerimizle buluşturuyor.

Rusya'da "Yılın konser ve tiyatro merkezi" seçilerek uluslararası "BraVo" ödülü ile onurlandırılan Atatürk Kültür Merkezi'nin büyümlü atmosferinde, muhteşem sahne olanaklarının en üst düzeyde kullanıldığı bu özel prodüksiyonun, şimdiye kadar gerçekleştirdiğimiz en çarpıcı sahnelemelerden biri olarak sizleri farklı bir boyuta götürceğine inanıyorum.

Bu görkemli prodüksiyonun sahnelenmesinde emeği geçen tüm sanatçılarımızı, teknik ve idari ekibimizi kutluyorum.

İyi seyirler dilerim.

B. Tan SAĞTÜRK
Devlet Opera ve Balesi
Genel Müdür ve Genel Sanat Yönetmeni

Değerli Sanatseverler,

Sorgulamak ve yaşamımızın muhasebesini yapmak en doğal eylemlerden. Bu süreç içerisinde yaşam döngüsünü, yani varoluş ve ölüm kavramını sorgularken beynimizin kaçtığı noktalarda, güncel hazlar ve dünyevi varlıklara yönelim kaçınılmaz. Carl Orff, Carmina Burana eseriyle her dönemdeki insanın kaçışını lirik bir anlatımla sunmuş ve ülkemiz dâhil, dünyanın birçok yerinde yoğun bir ilgiyle karşılanmış. İzleyen, yaşamının hesabını bu eşsiz eserin melodi ve sözlerinde idrak edip içselleştirmiş.

Biz yeni prodüksiyonumuzda Carl Orff'un aradığı içgüdüsel hisse doğru bir yolculuğa çıkıyoruz. Bir noktaya kanalize olamayacağınız, sürekli odağınızın değiştiği, anlık duygu patlamalarıyla anlam bulamadan başka bir "an"a geçiş yaptığınız, sıra dışı bir yöntemle karşınızdayız.

Rejîsörün bu yaklaşımı; Nietzsche'nin yazım diline anlam verilmesinden kaçışını, bir eserin oluş hâliyle, en dipteki dürtülerle muhakeme edilmesi gerekliliği yönlendirmesine götürüyor beni. Eser derken, o da bir oluşum olduğu için, o da bir hiç tabii ki!...

Günümüz insanının en çok sorguladığı ve içinde en çok savaştığı olgu olan "kurgulanmış bilince" bir eleştiri bizim yaklaşımımız. Bu düşüncelerle metnin sizi yönlendirmesine izin vermemesi adına üst yazı göremeyeceğiniz, sadece sahnede görüp işittiğiniz rastlantısal eylemlerle derin bir rüyaya gireceğiniz bir tecrübe yaşayacaksınız.

Bu, Carmina Burana değil; sizin öz arayışınıza doğru bir yolculuk.

Caner AKGÜN
Müdür ve Sanat Yönetmeni

CARL ORFF

Burçak SAVAŞKURT

Subay kökenli, soylu bir aileden gelen Alman besteci Carl Heinrich Maria Orff, 10 Temmuz 1895 tarihinde Münih'te doğdu. Çağımızın egemen müzik anlayışına karşı çıkan, sanatın ana kaynaklarından yararlanıp kendine özgü bir anlatım biçimi geliştiren, müzikli tiyatroyu geniş halk kitlelerine sevdirmeyi, benimsetmeyi amaçlayan, hümanist, eğitimci ve besteci Carl Orff, müzik tarihinin en önemli kompozitörlerinden biridir.

Carl Orff, müzik sevgisini annesinden almıştı. Annesi yetenekli bir piyanistti. Orff'un tiyatroya karşı büyük bir merakı vardı. Henüz çocukken evde oluşturduğu kukla tiyatrosu için oyunlar yazdı ve besteler yaptı. 17 yaşına geldiğinde bir opera ve pek çok şarkı bestelemişti. 1914 yılına kadar Münih Müzik Akademisi'nde kompozisyon eğitimi gördüyse de, kısa sürede akademik müzik çalışmalarından sıkıldı. Sahne müziğine olan ilgisinden ötürü Orta Çağ ve Rönesans döneminin ilk sahne müziği yapıtlarını inceledi. Münih Müzik Akademisi'nde okuduğu yıllarda Arnold Schönberg'in armonik teorisi ve çalışmalarıyla, Claude Debussy'nin müziği üzerine yoğunlaşarak kendini geliştirdi. İlk sahne eseri olan "Gisei: Das Opfer, Op. 20" (1913) adlı müzikli dramayı Debussy'nin tonal dilinden esinlenerek yazmıştır. Ayrıca o dönemde Richard Strauss ve Maurice Maeterlinck'in müziğinden de oldukça etkilenmiştir.

Gunild Keetman & Carl Orff

I. Dünya Savaşı başladıktan bir süre sonra, 1915 yılında Hermann Zilcher'den piyano eğitimi almaya başladı. Bu yıllarda Münih Oda Tiyatrosu'nun orkestra yönetmenliği görevini yürüttü. 1917 yılında askerlik görevine çağrıldı. Ardından Mannheim Ulusal Tiyatrosu ve Darmstadt Tiyatrosu'nda yönetici oldu. Tiyatrolarda çalıştırıcı ve yönetici olarak görev yaptığı yıllarda iyice deneyim ve beceri kazandı. 1921 yılında ünlü Alman müzikolog Curt Sachs, Orff'un dikkatini Monteverdi'ye çekti. 1922-1925 yılları arasında "Orpheus" ile başlayarak, Monteverdi'nin birkaç başlıca eserinin düzenlemeleri üzerinde çalıştı ve bu sayede kendi müzikal dilinin gelişmesine ve şekillenmesine olanak tanıdı.

Orff, 1924'te jimnastikçi ve dans öğretmeni Dorothee Günther (1896-1975) ile birlikte Münih'te "Günther-Schule" adında bir jimnastik, dans ve müzik okulu kurdu. Bu okulda çocuklar için müzik eğitimine yönelik araştırmalar yaptı. Orff'un değişmez bir ilke olarak savunduğu tek düşünce, yaratılarını oluşturan dans, müzik ve ritim gibi üç temel unsurun birbirinden ayrılmaz bir bütün olduğuydu. Okul, 1944'te Naziler tarafından kapatılsa da, dört yıl sonra Orff'un bazı dans müziği kayıtlarının rastlantı olarak yayımlanması, geliştirdiği yöntemlerin Almanya'da yayılmasını sağladı ve çocuklar için müzik yayını yapan radyo programları başladı. Orff, çocuklardaki doğal müzik yeteneklerinin basit vurmalı ve yaylı çalgılar yoluyla geliştirilebileceğini düşünüyordu. Geliştirdiği teknikler şimdi pek çok ülkede kullanılmaktadır.

Orff, çocukları müziğe daha çok yaklaştırmayı ve bu sanata karşı yüreklendirmeyi gözetan yöntemleri 1930 yılında geliştirmeye koyuldu ve çalışmalarını, deneylerini 1954 yılına kadar sürdürdü. Orff-Schulwerk olarak adlandırılan müzik ve dans pedagojisi 1920'lerin sonunda Carl Orff ve Gunild Keetman tarafından ortaya konulmuş bir müzik eğitimi yaklaşımıydı. Bu yaklaşım kendiliğindenlik, yaratıcılık, müzik-dil-hareket anlamında disiplinler arası çalışma prensipleriyle, ritim, ses alanları, formlar gibi temel müziksel olguların öğrenilmesidir. Müziği ve hareketi öğretmenin ve öğrenmenin bir yolu olan bu yaklaşım her yaş için, herkes için ve her yetenek seviyesi içindir. Bu metodu en önemli prensiplerinden biri, sınıfta yetenekli çocukları ön plana çıkarmayıp, çocuğun kendini ifade etme ritmine göre, hareket ve ritimle katılımını sağlamasıdır. Orff-Schulwerk öğretisinin ilkeleri şu şekilde özetlenebilir: Dans ve müzik insanın bedensel, ruhsal ve zihinsel gücünün en temel biçimde dışa vurumudur; Dil, dans ve müzik çocuğun birbirinden ayırmadığı hareket alanıdır; Başlangıçtan bu yana şarkıya çalgı eşlik eder; Kulaktan kulağa geçen veya nota yazımı yapılan müziği veya geleneksel dans formlarını

Günther-Schule

uygularken yaratıcılık katılır; Her insan kendini (duygularını) müzik ve hareketle ifade etme potansiyeline sahiptir.

Orff-Schulwerk öğretisinin hedefleri ise şu şekilde özetlenebilir: Müzik sevgisi uyandırmak ve geliştirmek; Ses, beden ve çalgı yoluyla farklı müziksel davranış ve ifade olanakları geliştirmek; Bireysel yaratı ve yaşantı olanakları oluşturmak.

Carl Orff, 1930'da Münih Bach Derneği'nin şefi oldu. Nazi döneminde de bu görevini sürdürdü. Burada yönettiği konserler, sanatçının eski müzikle çağdaş anlayışı bağdaştırmadaki üstün başarısını da ortaya koydu. Bu konserlerde icra edilen dinsel eserlerin ve daha başka yaratıların, sahnede aynı zamanda tiyatro gibi oynanan bir

konser şeklinde uygulanması, Orff'un daha sonraki eserlerine biçim vermesine büyük katkı sağladı ve Orff, gelenekten esinlenerek, yepyeni bir davranışla oluşturduğu çağdaş eserlere, alabildiğine farklı bir içerik verdi.

1935-1936 yıllarında ilk "olgun" sahne eserini besteledi: "Carmina Burana". Bu coşturucu sahne kantatı 1937 yılında Frankfurt'taki ilk gösteriminden sonra Nazi Almanyası'nda oldukça beğenildi. Carmina Burana, Orff'un çağdaş müzik tiyatrosu dönemindeki en başarılı eseridir, bir başyapıttır. Bundan sonra çalışmalarına hız veren sanatçı, arka arkaya sahne yapıtları vermeye başladı. Bir masal oyunu olan "Der Mond" (1939), müzikal anlamda zenginliğiyle öne çıkan ve bir kral ile akıllı kızın öyküsünü anlatan "Die Kluge" (1943) operası, "Carmina Burana" ile birlikte "Trionfi" üçlemesini oluşturan diğer iki yapıt "Catulli Carmina" (1943) ve "Trionfo di Afrodite" (1953) en önemli eserleri arasındadır. Satirik bir dille kaleme aldığı "Astutuli" (1953) adlı yapıtı bir Bavyera komedisidir ve bu eserde ritmik dille müzikal zamanları katıştırmıştır. "Comoedia de Christi Resurrectione" (1955) ve "Ludus de nato Infante mirificus" (1960) adlı oyunları da gene Bavyera deyimleri üzerinedir.

9 Ağustos 1949 tarihinde Salzburg Festivali'nde prömiyeri gerçekleştirilen "Antigonae" eserinde Orff, Yunan tragedya yazarı Sophocles'in aynı adlı eserinden Alman şair ve filozof Friedrich Hölderlin'in yaptığı uyarılamadan esinlenmiştir. Bu çalışmasıyla daha sonra gene Hölderlin tarafından çevirisi yapılan "Oedipus der Tyrann" (1959) eserinde devam eden bir yeni müzik tiyatrosu formu yaratmıştır. Bunun ardından, oluşturduğu yeni türü daha ileri bir seviyeye taşıdığı "Prometheus" (1968) gelmiş, fakat ilk sahnelenişinde büyük bir anlaşmazlıkla karşılaşmıştır. Carl Orff'un en kişisel eseri olan ve ilk kez 20 Ağustos 1973 tarihinde Salzburg Festivali'nde sahnelenen "De Temporum Fine Comoedia" bestecinin son yapıtıdır. Orff, Felix Mendelssohn'un müziğini yasaklayan Nazi yönetiminin, Shakespeare'in Bir Yaz Gecesi Rüyası'na yeni bir müzik yazılması çağrısını yanıtlayan birkaç besteciden birisi olmuştur. Öte yandan, daha Naziler yönetime gelmeden, 1917 ve 1927 yıllarında da bu oyun için müzik yazmıştır.

Besteci, zamanının büyük bölümünü yurt içinde ve yurt dışında bestecilik üzerine dersler vermeye adanmış. "Yeni bir şey yaratmak istiyorsan mutlaka eski olanı kullan" anlayışı ile yapıtlar oluşturan Orff'a, 1955 yılında Tübingen Üniversitesi fahri doktora unvanı verdi. 1961'de Salzburg'da Orff Enstitüsü'nü kurdu. Elementer Müzik ve Dans Pedagojisi alt başlığıyla kurulan enstitü, Avusturya'nın Salzburg şehrinde bulunan ve Mozart Akademi olarak da bilinen Mozarteum Üniversitesi'ne bağlıdır. Carl Orff vakfı tarafından desteklenen enstitü, dünya ile hiçbir kesintiye uğramayan bağlantısı ve sürekli kültürel alışverişin yaşandığı bir organik doku içerisinde gönüllülük esaslı işleyen bir yapıdır. Bugün Orff Enstitüsü dünyaya yön veren bir eğitim merkezidir. Belgeleme kitabı "Carl Orff und Sein Werk" 1975-1981 yılları arasında 8 cilt olarak yayımlanan Carl Orff, 29 Mart 1982 tarihinde, bütün ömrü boyunca yaşadığı Münih'te hayata gözlerini yumdu.

Carl Orff'un çeşitli yıllarda bestelediği tüm birer perdelik 16 müzikli sahne eserini ve incelemelerini beş grupta toplamak gerekirse, birinci grupta masallar, ikinci grupta Bavyera türünde yazılmış dünya tiyatrosu, üçüncü grupta tören eserleri, dördüncü grupta Claudio Monteverdi'nin yeniden işleniş ve beşinci grupta Antik Tragedyalar gibi dev yapıtlar görülür. Bu eserlerde çeşitli yerler, evler ile çeşitli zamanlar, olaylar ve şenlikler birbirini izlemekte, birçok etkinlikler ve biçimlenen yaşamlar ise, böylesine değişik ortamlarda, alabildiğine güçlü yorumlara dönüşmektedir. Yapıtları, kullanılan müzik bakımından hemen hemen ilkindir. Sahneyle ilgili olan her şey bilinçli olarak aza ve öze indirgenmiştir. Müzik yazısı da çiplak ve basittir. Ritim ögesi güçlüdür. Bu yüzden bütün yapıtlarında kalabalık bir vurmalı çalgılar kümesi kullanır. Bu estetik tavır yüzünden "Yeni İlkel" (neo-primitif) olarak nitelendirilmiştir.

Orff, 16 sahne eseri, 4 Monteverdi düzenlemesi, eşlikli koro eserleri, eşiksiz koro parçaları, uvertürler, üflemeli çalgılar için konçerto, Entrata, oda orkestrası eserleri, Bavyera müziği, çeşitli çalgılar için Olimpiyat müziği, liedler, okul müziği, çeşitli ilkbahar ve yaz şarkıları, müzikli ev kitabı, çocuklar için müzik, Die Orff-Instrumente, yılbaşı armağanı, zafer müziği gibi, dinleyici üzerinde büyük bir etki gücü sağlayan yapıtlar meydana getirerek tüm dünyada tanınmıştır.

Kaynakça

Andreas Liess, "Carl Orff: His Life and His Music" / Akif Saydam, "Ünlü Müzisyenler"

Lilo Gersdorf, "Carl Orff" / Ömer Yusuf Topçu, "Carl Orff'un Müzik Yaşamı ve Sahne Kantatı Carmina Burana"

Carl Orff, 1936

CARMINA BURANA PRODÜKSİYONU ÜZERİNE

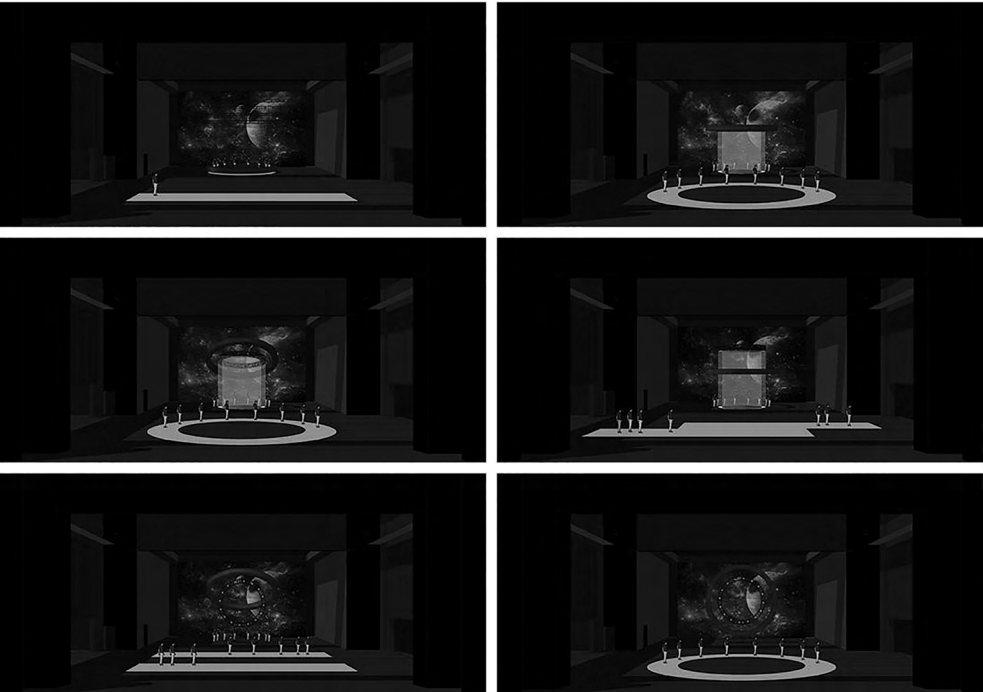
Volkan ERSOY

Carmina Burana, koreografik sahne kantatı formunda farklı bir reji anlayışı ile anlatmaya çalıştığım çok heyecanlı ve güçlü bir eser. Bu eserde Atatürk Kültür Merkezi (AKM) Türk Telekom Opera Salonu'nun sahne matematiğini gözler önüne çıkarmaya gayret ettim. Sahnenin tüm teknik imkânları; döner sahne, sağ ve sol ön ve arka vagonların geçişleri, yukarı ve aşağıya hareket eden sahne basamakları formları, sofito borularının (sahne dekorlarının hareket etmesini sağlamak için yapılmış parmaklıklı tavan) her birine bir zaman kodu verilerek, hepsinin birden adeta dans etmesini sağlayan sistemlerle, değerli teknik ekip arkadaşlarımızla birlikte eseri sahneye taşıdık.

Carmina Burana'nın içeriğinde müthiş bir kolektif çalışma var. Solistlerimiz, orkestramız, korumuz, klasik bale sanatçılarımız, 'Modern Dans Topluluğu İstanbul' Projesi sanatçıları ve müthiş koreograflarımızın emekleri ile bambaşka bir Carmina Burana sahnede yer alacak.

En önemli ayrıntı ise, AKM Türk Telekom Opera Salonu sahnesi de adeta sanatçılardan biri olarak göz dolduracak. Sahne dekorsuz, yalın olarak kullanılırken, mapping sistemi ve kullanılacak ışık konsepti ile görsel şov etkisini en üst çığaya taşımaya çabaladık.

Carl Orff'un eşsiz müziğini bir araç olarak kullandığımız bu eserde, etkileyici sesler ve koreograflarla, teknolojik yeniliklerle imza atarak sanatseverlerin hafızalarında izler bırakmasını istediğimiz bir prodüksiyon olarak sizlerin beğenisine sunmaktayız. Emegi geçen tüm yaratıcı, idari, teknik ve sanatçı ekibimize şükranlarımızı sunarım.

Dekor Tasarımı: Ferhat KARAKAYA

"Genel olarak, 'Cour d'amours' bölümü, 'Carmina Burana' şiir ve şarkı koleksiyonunda bulunan temaların çeşitliliğini sergiliyor. Eserde geçen tüm duygulara romantik, tutkulu ve kimi zaman kaptisli bir boyut katarak, bu hisleri beden dili üzerinden anlatabilmeyi hedefledim."

Deniz ÖZAYDIN

"Zaferler üçlemesinin ilk eseri olan bu başyapıtta, doğanın aşk ve sevgi ile bütünleştiği, insanın hayattaki anlam arayışı içindeki ahengini anlatmaya çalışmak, benim için ışık dolu bir deneyim sundu. Değerli seyircilerimiz ile hissettiğim bu anlamı paylaşabileceğim için de çok mutlu olduğumu ifade etmeliyim."

Berk SARIBAY

"Üç ana başlıkta toplanan ve 25 bölümden oluşan 'Carmina Burana' kantatı birbirinden farklı 6 koreografin anlatımlarıyla sahneye taşınmaktadır. Ben de 'In Taberna' bölümünde Hieronymus Bosch'un 'Dünyevi Zevkler Bahçesi' adlı eserinden yola çıkarak, 'Öfke', 'Kibir' ve 'Şehvet' gibi temaları yeniden yorumlayıp sembolik bir anlatıyla sunmaya çalıştım."

Özgür Adam İNANÇ

"Carmina Burana eserinde koreografisini yaptığım bölümlerde; klasik müziğin grafiksel akışına odaklanarak, çağdaş dans disiplininin temellerinden kurduğum doğal bağların keşfi ile araştırmalarımı sürdürdüm. Eserin müziklerinin baskın / karakteristik dinamikleri üzerine koreografik çerçeveyi oluşturup, eserin librettosundan nüanslarla besleyerek yaratım sürecimi tamamladım."

Ferhat GÜNEŞ

“Primo vere...Yumuşak esen rüzgârın melodisiyle başlar dansımız. Toprak altından yükselen tomurcuklar gibi, bedenimizde de bir uyanış başlar. Ellerimizle sembolize ettiğimiz çiçekler gibi açarız; pembeler, sarılar, maviler... Gökyüzünün maviliği, yeşilin coşkusu bedenimizde, renklerimizle baharı kutlarız. Ve dansımız, baharın sonsuz enerjisiyle ve doğanın yaşam dolu ritmiyle devam eder.”

“Uf dem anger: Reie.... Biz, kadınlar, totemlerimizi yükseltiriz. Erkeklerin ruhlarını çağırırız, onların gücünü ve sevgisini davet ederiz. Ateşin yükselen dumanlarıyla dans ederiz, rüzgârın nağmelerini duyarız kulaklarımızda, gözlerimizle sonsuzluğa bakarız. Biz, evrenin ritmini hisseden kadınlar, büyüün ve hayalin iç içe geçtiği yerdeyiz.”

Alper MARANGOZ

CARMINA BURANA: BEUERN ŞİİRLERİ

Burçak SAVAŞKURT

1803 yılında Almanya'nın Bavyera yöresindeki Benediktbeuern manastırında, Johann Christoph von Aretin adlı bir kütüphaneci tarafından Latince bir el yazması keşfedildi; 11-12. yüzyıllarda Fransa, Almanya, İtalya ve İngiltere üniversitelerinde felsefe ve ilahiyat eğitimi alan gezgin öğrencilerin elinden çıkmış metinlerdir bunlar. Yaklaşık 1225-1230 yılları arasında, söz konusu manastırda yoğun bir çalışmayla derlendi ve kayda geçirildi. 112 yapraklık bu lirik şiir demeti, Orta Çağ şiirinin bilinen en büyük antolojisidir. "Codex Buranus" olarak adlandırılan bu yazma, Bavyera lehçesi üzerine araştırma yapan Alman filolog ve editör Johann Andreas Schmeller (1785-1852) tarafından "Carmina Burana" (Beuern Şiirleri / Şarkıları) başlığıyla ilk kez 1847 yılında yayımlandı. Bir bölümü, eski bir Bavyera ailesine mensup Alman besteci Carl Orff tarafından 1937 yılında bestelendi ve müzik evreninde Orta Çağ lirikleri olarak çığır açıcı görevleri fethederek klasik müziğin başyapıtlarından biri olarak kabul gördü ve "O Fortuna" popüler kültürün en tanınmış kompozisyonlarından biri haline geldi.

Beuern Şiirleri'ni yayımlayan dil bilimci Johann Andreas Schmeller, Bavyera lehçesi üzerine araştırmalarda bulunmuş önemli bir bilim insanıdır. 1828 yılından ölümüne değin Münih Üniversitesi'nde öğretmenlik yapmıştır. Ayrıca Almanya'da modern lehçe araştırmalarının kurucusu kabul edilmektedir. En kalıcı başarılarından biri de dört ciltten oluşan "Bayerische Wörterbuch" (1827-1837), yani Bavyera Sözlüğü'dür. Günümüzde Bayerische Akademie der Wissenschaften tarafından bu sözlüğün revize çalışmaları yapılmaktadır. Schmeller'in 1821 yılında yayımladığı "Die Mundarten Bayerns" (Bavyera Lehçeleri) kitabı, bahsi geçen sözlüğün bir çeşit ön hazırlığı gibidir. En dikkat çeken yayını ise kuşkusuz Eski Aşağı Almanca dilinde yazılmış en geniş kapsamlı eser olan "Heliand" epik şiirinin 1830 yılında yayımlanan ilk modern edisyonudur. Schmeller ayrıca "Muspilli" (1832), Lateinische "Gedichte des 10. und 11. Jahrhunderts" (1836), "Evangelienharmonie" (1841) ve 1850 yılında Hadamar von Labor'in "Die Jagd" gibi Yüksek Orta Çağ Almancasında yazılmış şiirlerin düzenlemesini yapmıştır. Hazırladığı "Cimbrisches Wörterbuch" ölümünden sonra ortaya çıkmış ve 1855 yılında Joseph Bergmann tarafından revize edilmiştir. 1852 yılında hayatını kaybeden Schmeller'in mezarı Münih'teki Alter Südlicher Friedhof'tadır ve sade tasarımlı mezar taşının önündeki kaidede açık bir kitap bulunmaktadır. 1979 yılında kurulan ve merkezi Tirschenreuth'ta olan "Johann-Andreas-Schmeller-Gesellschaft", Schmeller'in diyalektolojik ve edebî mirasını araştırmakta, onun çalışmalarına ilişkin kamuoyunun farkındalığını teşvik etmekte ve Schmeller'in lehçesinin korunmasını, araştırılmasını desteklemektedir.

Codex Buranus'ta yer alan yaklaşık 254 şiirin bazıları bahar ve aşktan bahsederken, bir kısım şiir ahlak dersi verir, diğer bir kısım kilise ve topluma karşı yergilerde bulunur, kimi şiir de dini bir içerik taşır. Ama hepsi içli sevgiden, gençlik ve güzellikten söz eden, kaba saba ama içten, neşeli, ele avuca sığmayan bir yaşama sevinciyle doludur. Bu şiirler Latincenin yanı sıra Yüksek Orta Çağ Almancası, Eski Fransızca gibi yerel dillerle ya da bu dillerin Latinceyle karışımı sonucu oluşan ortak bir dille yazılmıştır. İçeriklerine göre kabaca dört başlık altında toplanırlar:

"Codex Buranus", Bavyera Devlet Kütüphanesi

Benediktbeuern Manastırı

- 1. Carmina Moralia et Satirica:** Ahlak dersi veren yergi niteliğinde, sosyal içerikli şiirler.
- 2. Carmina Veris et Amoris:** Bahar ve aşk şiirleri.
- 3. Carmina Lusorum et Potatorum:** Kumar ve içki üzerine yazılmış şiirler.
- 4. Carmina Divina:** Dini içerikli şiirler.

Bu şiirlerin ilk bakışta yarattığı izlenim insanı yanıltabilir. Yüzündeki tülü yeni açmış bir bahar, insanı bütün coşkusuyula karşılar. Her yer yemyeşildir. Dallar tomurcuklu, toprak her çeşit çiçekle donanmıştır. Nehirlerden sular şarap olur, gürül gürül akar. Baharın bu neşesine insanın ruhu da katılır; delikanlılar, genç kızlar meydanları doldurur, halklar kol kola girip şarkılar söyler, dans eder. Sevgiye, sevmeye aç yürekleri kıskırtmak ve akılları çelmek için Aşk tanrıçası Venüs, oğlu Cupido, şarap tanrısı Bacchus yanınıza gelir. İnsan, bu büyüleyici dizelerin etkisinde uzun süre kalır. Ama sadece ilk bakışta.

Kelimelerin derinine indikçe, insanın aklını başından alan sahneler birdenbire bulutların arkasına gizlenir. O anda anlırsınız ki, bu şiirler gerçeği değil, şairin ruhundaki özlemi yansıtmaktadır. Şair, toplumunun gidişatında beğenmediği ne varsa hepsine kendi baharıyla başkaldırmaktadır. Carmina Burana'nın o neşe saçan görüntüsünün ardında, özellikle dönemin kilisenin katı ve yoz tutumuna karşı bir tavır alışı vardır. Çünkü bu yazmadaki dizelerin anonim yazarları, 11-12.yüzyılda ilahiyat tahsili görmüş, kendilerine musallat olan kilisenin gazabına karşı içlerinden geçenleri şiirlere dökerek duygu ve düşüncelerini ifade etme yolunu seçen gezgin öğrencilerdir. Asıl niyetleri, kaleme aldıkları bu şiirlerle kilise içindeki çelişkileri, özellikle din adına yapılan savaşları, inancın ikiyüzlülükle kullanılmasını, her geçen güne artan adaletsizliği ve insan doğasına karşı teolojik bağnazlığın yarattığı zihinsel gerilimi naif duygulanımlarla aşmaktır. Onların felsefesinin ana kavramı hazdır. Kader, aşk, şarap, meyhan ve bahar temel mozaikleridir. Bu özgün felsefeyle, dünyanın zevklerinden tamamen uzaklaşmış olan sofulara dünyevi tutkuların insan ruhu için önemini hatırlatırlar. Günden güne bağnazlaşan kilisenin artık saygınlığını yitirdiğini vurgulamak isterler. Bunu, kimseye zarar vermeden, kimseyi zorlamadan, sadece şiirin o ahenkli dilini kullanarak yaparlar. Böylece kendileri gibi düşünenlerin de sesi olurlar ve çok geçmeden hepsi bir olup kilisenin karşı çıkacağı ne varsa kasıtlı olarak onları övmeye başlarlar ve kilisenin benimsediği her şeyi yerler. Bu arada kendilerine bir de papaz seçerler. Tabii ki bu kişi din adamı değildir; sivri

Codex Buranus'tan bir bölüm

diliyle can yakan bir kahramandır. Onu hem bir baba hem de bir öğretmen olarak görürler. Bu ozan papaz Golias olarak anılır, taraftarları da Goliasçılar adını alır ve böylelikle Familia Goliae (Golias Ailesi) doğmuş olur. Goliasçılar gülmeyi güldürmeyi, gezmeyi tozmayı, yemeyi içmeyi yaşam felsefeleri yapmışlardır. Tutkuyla sevip sevilirler, kumar oynarlar, bazen kazanır bazen kaybederler. Ama ne paraya önem verirler, ne de görkemli kıyafetlere. Toplumun çarpıklığında görülmeyeni görür, unutulmuş doğayı ve aşkı şiirler aracılığıyla hatırlatırlar.

Golias'tan ilk bahseden tarihçi ve Brecknock (Galler) başdiyakozu Giraldus Cambrensis (1146-1223), Golias'ı bir asalak olarak tanımlar; ona göre bu adam "mükemmel bir eğitim almasına rağmen, ahlaki disiplinden yoksun, ayyaş ve sefahat düşkününü bir sefidir." Ama Goliasçılar bu sefil papazdan memnundur ve hatta onunla gurur duymaktadırlar. Çünkü Golias, onlara aşkı aşılamaştır, bir anlamda aşkın ta kendisidir. Bu aşk da Goliasçıların coşkusuna coşku katmaktadır. Aşk, onlara göre her şeyden üstündür. Egemen rahip sınıfına karşı onları isyana sürükleyen baş dürtüdür aşk. Goliasçılar, aşkın dönekiğindeki insanı cezbeden, gözünü kör eden cazibeyi kutsallaştırır ve nakarat halinde "Aşk her şeyi yener" dizesini tekrarladıkça, Aşk'ın şerefine bir kadeh daha kaldırır. Bu kadehler arasında bilgiden, bilimden ürkütükleri bellidir. Çünkü öğrendiklerinin kendilerini yanlış düşüncelere sevk etmesinden, ruhlarını germesinden çekinirler. Bu yüzden de "Omittamus studia" (Atalım bir yana kitapları) diye haykırırlar ve hayatın geçiciliğinden dem vurarak sevenleri şarkıya, dansa davet ederler. Goliasçılar felsefelerini meyhanede oluştururlar, çünkü onlara sadece orası ilham verir. Ayinlerde içilen şarap kadehlerinden çok daha değerlidir meyhanede içilenler.

Goliasçıların yaşadığı dünya manastırı, bolluk bereket, huzur ülkesi Cucania'dır. Carmina Burana'nın şairi kumarbazlar tarikatının (Secta Decii) keşişidir; yani aslında kaderin şansın kendisidir. Topluma, hayata, kadere karşı gösterdiği pervasız tutum, sadece bir özlemin ifadesidir; toplumun dayattığı, ama bizzat uygulamadığı ahlak kurallarına isyandır. Öte yandan Goliasçının ruhu kaderin karşısında çok ciddidir. Kader, papaza ya da kiliseye benzemez. Goliasçılar, kaderin gücünün her şeye yeteceğini iyi bilir. Bu sebeple Carmina Burana'nın etkileyci şiirleri, kadere hitaben söylenenlerdir. Bu şiirlerin her bir dizesi, düşünmekten kaçır görünen öğrencilerin aslında yaşamla ölümün sırrını çoktan çözdüğünü ve bu sırrı diğer insanlarla paylaşmak istediğini gösterir. Kader karşısında insanlık savunmasıdır. Bu durum

Goliaşçıları tek yürek hâlinde birleştiren en önemli etkidir. Bu birleşmeden doğan gönül birliği, onların dilinden dökülen şiirleri dönemin Avrupasının halk şarkılarına kendiliğinden dönüştürür. Goliaşçılar Avrupa ülkelerinin çokluğunda kaybolup, “Burana Şarkıları” olarak tek bir kimlikle yeniden doğarlar.

Carmina Burana'nın metinleri büyük çoğunlukla anonimdir, Goliaşçı gezgin öğrenciler tarafından yazıldığı düşünölmektedir ve gerçek yazarlarıyla ilgili neredeyse hiçbir bilgi yoktur. Sadece birkaç şarkı belki belirli yazarlara atfedilebilir. Bunlar arasında Hugo Primas Aurelianensis (yak.1090-1160), Archipoeta (yak.1130-1165), Gautier de Châtillon (yak.1135-1201) ve Pierre de Blois (yak.1135-1203) sayılabilir. Ayrıca Almanca dörtlüklerin olduğu ve sonradan orijinal yazmaya eklenen folyo şu yazarları işaret edebilir: Dietmar von Aist (yak.1115-1171), Heinrich von Morungen (ö.1222), Walther von der Vogelweide (yak.1170-1230) ve Neidhart (yak. 1190-1240). Bahsi geçen folyoda imzalı şiirler de vardır ve bu şiirlerin hepsi 13.yüzyılda yaşadığı sanılan Marner lakaplı Svabyalı gezgin bir şair/şarkıcıya aittir.

Carmina Burana'nın el yazması “Codex Buranus” Münih'teki Bayerische Staatsbibliothek'te iki bölüm halinde yer almaktadır. Birincisi Benediktbeuern'de 1803 yılında bulunan orijinal yazma ve diğeri de Alman filolog Wilhem Meyer'in (1845-1917) kütüphanecilik yaptığı yıllarda keşfettiği ve “Fragmenta Burana” olarak adlandırarak orijinal yazmaya eklediği bölümdür. Carmina Burana metnini bir bütün olarak 1847'de ilk yayımlayan kişi olan Schmeller'den evvel, metinleri 1803'te bulan kütüphaneci Aretin'in meslektaşısı Bernhard Joseph Docen 1806 yılında el yazmalarının ilk bölümlerini, 1844 yılında Alman yazar ve filolog Jacob Grimm de diğeri bölümlerini yayımlamıştır. Schmeller bu derlemeyi “Scherz” (aşk, içki, kumar şiirleri) ve “Ernst” (ciddi meseleler) olarak ikiye ayırmaya çalışmış, fakat tam anlamıyla başarılı olamamıştır. Günümüzde kullanılan düzenleme yöntemi ilk kez 1930 yılında Alfons Hilka ve Otto Schumann tarafından metin ve notlarla birlikte basılan “Die Moralisch-Satirischen Dichtungen” adlı yayında önerilmiştir. Bu baskının ikinci cildi Otto Schumann tarafından “Die Liebeslieder” başlığıyla 1941 yılında, üçüncü cildi Bernhard Bischoff editörlüğünde “Die Trink- und Spielerlieder: Die Geistlichen Dramen, Nachträge” adıyla 1970 yılında yayımlanmıştır. Bunların ardından basılan kitaplarsa, bu edisyonlar temelinde hazırlanmıştır.

Carmina Burana şiirlerinin seslendirildiği kayıtlardan bazıları şunlardır:
1964, 1967–Carmina Burana – Studio der frühen Musik, dir. Thomas Binkley (Teldec)
1968–Carmina Burana – Capella Antiqua München, dir. Konrad Ruhland (Christophorus)
1975, 1976, 1978 – Carmina Burana – Clemencic Consort, dir. René Clemencic (Harmonia Mundi)
1988–Carmina Burana – Madrigalisti di Genova, dir. Leopoldo Gamberini (Ars Nova)
1990–Carmina Burana; Le Grand Mystère de la Passion – Ensemble Organum, dir. Marcel Pérès (Harmonia Mundi)
1992–Satires, Desires and Excesses; Songs from Carmina Burana – New Orleans Musica da Camera dir. Milton G. Scheuermann (Centaur)
1996–Carmina Burana; Poetry & Music – Boston Camerata, dir. Joel Cohen (Erato)
1997–Carmina Burana; Medieval Poems and Songs – Ensemble Unicorn, dir. Michael Posch + Ensemble Oni Wytars, dir. Marco Ambrosini (Naxos)
1998–Carmina Burana – Modo Antiquo, dir. Bettina Hoffmann (Paragon-Amadeus)
2008–Carmina Burana; Medieval Songs from the Codex Buranus – Clemencic Consort dir. René Clemencic (Oehms)

Kaynakça

Prof.Dr. Çiğdem Dürüşken, “Carmina Burana: Şiir, Şarkı ve Başkaldırı”
P.G.Walsh, “Love Lyrics from the Carmina Burana”
Tristan E. Franklins & Henry Hope, “Revisiting the Codex Buranus”

“CARMINA BURANA” SAHNE KANTATI ÜZERİNE

Burçak SAVAŞKURT

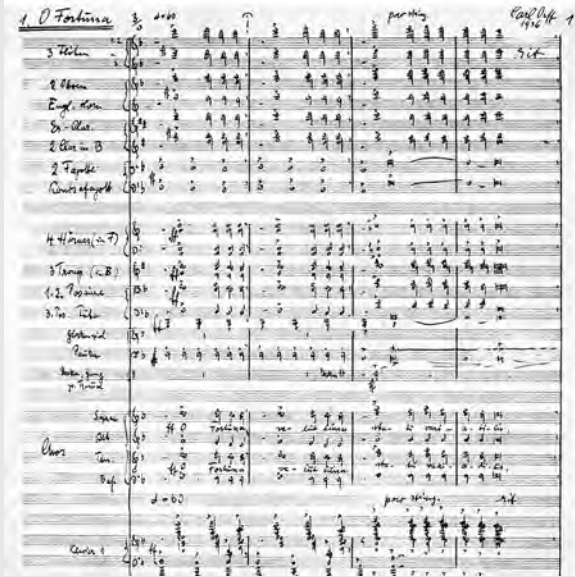
“Beuern Şiirleri / Şarkıları” olarak da bilinen Orta Çağ derlemesi Carmina Burana’da yer alan 254 şiir ve dramatik metin arasından seçilen 24 şiir üzerine orkestra, koro ve solistler (soprano, tenor, bariton) için Alman besteci Carl Orff ‘un 1935-1936 yıllarında sahne kantatı olarak bestelediği “Carmina Burana” dünyada ilk kez 8 Haziran 1937 tarihinde Oper Frankfurt’ta icra edildi. Latince tam adı “Carmina Burana: Cantiones profanae cantoribus et choris cantandae comitantibus instrumentis atque imaginibus magicis” olarak geçer. Bestecinin “Trionfi” üçlemesinin ilk eseridir. Diğer iki eser 6 Kasım 1943 tarihinde Oper Leipzig’de prömiyeri gerçekleştirilen “Catulli Carmina” (ludi scaenice) ve ilk kez 14 Şubat 1953’te Milano’daki La Scala’da seslendirilen “Trionfo di Afrodite” (concerto scenico) kantatıdır. “Carmina Burana” sahne kantatının ilk ve son bölümlerini oluşturan “Fortuna Imperatrix Mundi”de yer alan “O Fortuna” birçok defa reklamlarda, film müziklerinde ve benzeri platformlarda kullanıldığı için popüler kültürün bir parçası hâline gelmiştir. Eserin el yazması notaları Bavyera Devlet Kütüphanesi’nde korunmaktadır ve faksimile edisyonu Schott Music tarafından yayımlanmıştır.

1803 yılında Bavyera’daki Benediktbeuern manastırında keşfedilen anonim metinleri bir bütün olarak ilk kez Alman filolog Johann Andreas Schmeller 1847 yılında yayımlamıştır. Yapılan incelemeler sonucunda bu şiirlerin ilkel bir müzik notasyonu ile şarkı biçiminde söylenmesi amaçlanarak kaleme alındığı fark edilmiştir. Genel olarak yeryüzü kötülüklerinden, geleneklerin yitişinden, kilisenin ters tutumundan, doğa ve aşktan bahseden, ağırlıklı olarak Latince dilindeki bu şarkı ve şiirlerin içinde bulunduğu ikinci el katalog (Schmeller’in 1847 edisyonu), 1934 yılında Würzburg şehrindeki bir antikacıda Carl Orff’un eline geçer. Besteci şu sözlerle dile getirir heyecanını: “Bu katalog beni sihirli bir güçle çarptı adeta, bu karşılaşma talihin yüzüme güldüğü andır.” Orff, hem dinleti biçiminde seslendirilebilecek, hem de sahnede dekorlar önünde kostümlü olarak oynanabilecek, dansla şarkının bir araya gelebileceği bir eser için mükemmel bir kaynak bulmuştur. Böylesine bir yapıtı tür anlamında isimlendirmede zorluk çeken besteci, sonunda en yakın biçim olan sahne kantatında karar kılmıştır.

Dünya prömiyeri afiş tasarımından bir detay, 1937

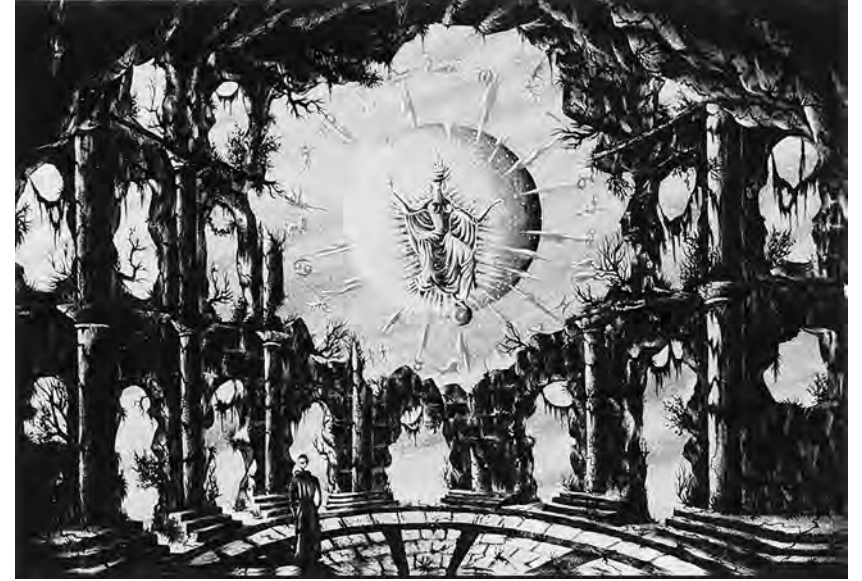

"O Fortuna" el yazması nota, 1937

Ağırlıklı olarak 11-12.yüzyıldan, bazılarıysa 13.yüzyıldan kalma bu metinlerin dili çok karışıktır. Bu sebeple Orff besteleyeceği bölümleri seçip sıralamak için dil bilimcilerden yardım alma gereği duyar. O dönemde tanıştığı hukuk öğrencisi, Latin-Yunan metinlerine tutkun genç Michel Hofmann, besteciye şiirleri seçme ve düzenleme konusunda önemli yardımlarda bulunur ve beraber oluşturdukları librettoda payı çok büyüktür.

13 Ağustos 1903 tarihinde Waischenfeld'de dünyaya gelen hukukçu ve Staatsarchiv Würzburg'un direktörü Michel Hofmann, bir iş adamıyla, bir öğretmenin oğluydu. İlk başta teolog olmak isteyen Hofmann, daha sonra hukuk eğitimi almaya karar verdi. Bu sırada Ba viera Devlet Arşivi'nin genel direktörü Otto Riedner ile çalışarak hukuk ve tarih üzerine kendini daha da geliştirdi ve arşivcilik alanına iyice merak sardı. 1933 yılında Staatsarchiv Bamberg'de çalışmaya başladı ve uzun yıllar burada çok başarılı işlere imza attı. Editör arkadaşı Ernst Heimeran sayesinde Sammlung Tusculum'a katılan Hofmann, "Antike Weisheit" (1931; 7.edisyon 1959), "Antike Briefe" (1935), "Tusculum-Kalender" (1933) gibi antoloji yayınlarının oluşturulmasında yer aldı. "Carmina Burana" sahne kantatı için Orff ile birlikte hazırladıkları librettonun ardından, Bavyera eyaletinin kuzeyindeki Frankonya'nın hukuk tarihi üzerine birçok üniversitede dersler verdi. Siyasi nedenlerden dolayı 1945 yılında Staatsarchiv Bamberg'deki görevinden alındı. Daha sonra Bamberg'de çıkan Fränkischer Tag adlı gazetede çalışmaya başladı ve burada tarihle ilgili yaptığı çok değerli katkılardan tarihçiler uzun yıllar faydalandı. 1956 yılında Staatsarchiv Bamberg'deki görevine geri döndü ve 15 Nisan 1958 tarihinde Staatsarchiv Würzburg'un direktörü oldu. 7 Kasım 1968'de Würzburg'da hayata gözlerini yumdu.

Bertil Wetzelsberger'in orkestrayı yönettiği, Almanya'nın en eski oratoryo korolarından biri olan Cäcilienchor Frankfurt'un da yer aldığı Carmina Burana'nın dünya prömiyeri Oskar Wälterlin'in rejisiyle 1937 yılında büyük bir başarıyla gerçekleştirildi. Dekor ve kostümler Ludwig Sievert imzası taşıyordu. O zamana dek, toplum tarafından sadece müzik eğitimcisi

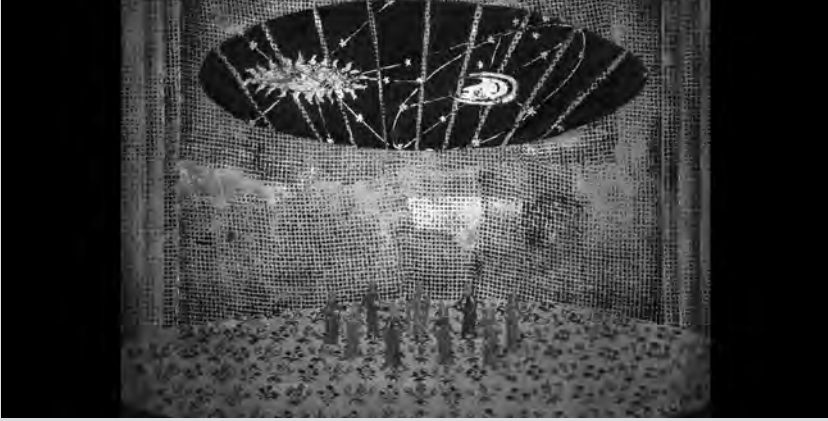

Sahne tasarımı eskizi, Jean-Pierre Ponnelle, San Francisco, 1958

ve antik müzik uzmanı olarak bilinen Carl Orff, bu prömiyerin ardından tüm dünyada tanınmaya başladı. Hem görsel, hem de işitsel anlamda mükemmel bir prömiyer olmuştu. Nazi Almanyası, ilk başta şiirlerin içindeki erotik unsurlardan birazcık rahatsızlık duyduysa da, kısa sürede eseri sahiplendiler ve Carmina Burana birden Almanya'nın en meşhur eseri hâline geldi. Prömiyerden sonra Carl Orff yayımcısı Schott Music'in yetkililerine şöyle dedi: "Şu ana kadar bestelediğim ve sizin tarafınızdan basılmış olan her şeyi yok edin. Çünkü benim külliyatım Carmina Burana ile başlıyor."

Eser o kadar beğenilmesine rağmen, otoritelerin eleştirilerinden de nasibini aldı. Özellikle Latin dilinin anlaşılabilirliği ve yapıtın genelinde fazla "caz atmosferi" olduğu konusunda tenkit edildi. Carmina Burana'nın ikinci sahnelenişi ancak 1940 yılında Dresden'de gerçekleştirilebildi. Orff'un müziği yasaklanmadı, ama fazlasıyla tartışmaya yol açtı ve sürekli olarak eleştirel bir yaklaşımla değerlendirildi. ABD prömiyeri 10 Ocak 1954 tarihinde San Francisco'da yapıldı. Eserin popüleritesi II.Dünya Savaşı'ndan sonra iyice arttı ve 1960'lı yıllardan itibaren dünya çapında klasik müzik repertuarının başlıca yapıtlarından biri olarak benimsendi. Amerikalı müzik eleştirmeni Alex Ross şöyle yazmıştır: "Sonuçta müziğin bu kadar popüler olması elbette bir günah değildir. Carmina Burana yüzlerce filmde, televizyonda yayımlanan sayısız reklamda yer aldı, dolayısıyla şeytani bir mesaj içermediğini de kanıtlamış oldu. Aslında bu eserin herhangi bir mesajı yok zaten."

Carmina Burana, toplam 25 bölümden oluşur. Bütün bölümler es vermeksizin birbirine bağlanarak devam eder. Kompozisyonun yapısı talih çarkının dönüşü fikri üzerine kuruludur. Burana Codex'in ilk sayfasına çizilmiş çarkın dış kısmında şöyle yazar: Regnabo, Regno, Regnavi, Sum sine regno (hükmetmeliyim, hükmediyorum, hükmettim, hükümsüzüm). Her sahnede ve bazen bir bölüm içerisinde talih çarkı döner; mutluluktan karamsarlığa, umuttan kedere doğru... Schmeller'in edisyonunun ilk şiiri olan "O Fortuna", bu döngünün tamamlayıcısıdır; eserin hem açılışını, hem de kapanışını yaparak kompozisyonun çerçevesini oluşturur. Orff

Sahne tasarımı eskizi, Helmut Jürgens, Münih, 1959

eserin genel yapısını ilkel görünümlü, tekdüze bir ritim anlayışıyla yazmıştır. Müzik üç öğeden oluşur: ritim, tını rengi ve tonalite. Küçük yaştaki çocukların müziğe karşı ilgilerini ritim yoluyla başlatmayı öngören Orff, Carmina Burana'da da ritmi bir hayli ön plana çıkarmıştır. Eserin müzikal özellikleri besteci tarafından şöyle tanımlanmıştır: "Carmina Burana'nın en göze çarpan özelliği statik bir yapıda oluşudur. Onun şiirsel, kıtasal yapısı için bir değişiklik yapılamazdı. Enstrümantasyonu için baştan sona daima içinde olan ve tekrarlarında aynı kalan bir müzikal formül bulundu. Tekrarlanabilir yapısı ve etkisi, kısa ve öz oluşuna bağlıydı. Eser ilk başta sahne için tasarlandı ve sahne kantatı olarak bilindi."

Orff'un tarzı, konuşmanın ve erişimin doğrudan olmasını arzular niteliktedir. Carmina Burana'da klasik anlamda fazla müzikal çeşitlilik olmadığı gibi, polifoniden de bariz bir şekilde yoksundur. Eserin belirgin armonik karmaşıklıklardan kaçınılması, içlerinde New York Times yazarı Ann Powers'ın da bulunduğu birçok müzisyen ve müzik eleştirmeni işaret etmiştir. Orff, melodik olarak William Byrd (1540-1623) ve Claudio Monteverdi'nin (1567-1643) de aralarında bulunduğu geç Rönesans ve erken Barok örneklerinden etkilenmiştir. Orff'un, Carmina Burana'nın melodilerini neumatik melodilere dayandırdığı düşüncesi, yaygın bir yanılgıdır; Burana Codex'teki şarkı sözlerinin çoğu neumelerle zenginleştirilmiş olsa da, eserin bestelendiği dönemde bu melodilerin neredeyse hiçbiri deşifre edilmemiş ve dolayısıyla hiçbiri Orff'a melodi anlamında bir model teşkil etmemiştir. Ayrıca, eserin göz kamaştırıcı orkestrasyonu, Stravinsky'ye bir saygı göstergesidir. Orff'un müziği bilhassa Stravinsky'nin "Les Noces" (1923) bale kantatını anımsatmaktadır.

Solo aryların bazıları oldukça zordur. Örneğin, tenorun seslendirdiği "Olim lacus colueram", parçanın trajik içeriğini vurgulamak adına genellikle baştan sona "falsetto" olarak seslendirilir. Bariton aryları genellikle bariton repertuarında eşine az rastlanan tizlerden oluşur ve "Dies, nox et omnia" adlı bariton arylasının bazı kısımları genellikle "falsetto" olarak söylenir; bu da bariton repertuarında nadir görülen örneklerden biridir. Ayrıca "Dulcissime" adlı soprano arylasının aşırı tiz yerleri vardır; Orff, koloratur soprano yerine, lirik soprano için bu parçayı bestelemiştir. Böylelikle müzikal gerilim daha da belirginleşecektir.

"Fortuna Imperatrix Mundi" başlıklı bölümün içinde yer alan "O Fortuna", doğa ve aşkı dile getirmektedir. Başlangıç korusu, Romalıların en çok korktuğu kader tanrıçası Fortuna'ya saygılarını sunmaktadır. İçeriği sonsuz değişimdir. Fortuna, elindeki bir çarkla durmadan insanların yaşamını yönetmektedir. *Ah Kader / ay gibisin / her an değişirsin / bir büyürsün / bir küçülürsün...* Aynı başlık altındaki diğer bölüm "Fortuna plango vulnera"da, Fortuna'nın açtığı yaralardan, çarkını çevirdikçe insanların inişli çıkışlı hayat yollarında düşüp kalkmalarından

Dünya Prömiyeri, 1937

yakınıdır. Güçlü bir anlatımı olan bu kısım, kantatın en sevilen bölümlerindedir. *Kaderin tekeri döner de döner / ben inirim, alçalırım / başkası çıkar alçaklardan / ta göklerin yücelerine / kral olur, oturur zirvelere...*

"Prima vere" başlıklı bölümde keşifler, "O Fortuna"daki tali, kader, feleğin çemberi unsurlarından sıyrılıp baharın gelişini kutlamaya yönelmişlerdir. Bu bölümün tamamında açık bir şekilde ilkbahardan bahsedilir. Bu başlığa bağlı üç bölümden ilki olan "Veris leta facies", ilkbahara övgü niteliğindedir. *Baharın şen yüzü / gülümsüyor dünyaya / kışın ordusu yenilmiş / kaçmak telaşında...* İkinci bölüm bariton solonun olduğu "Omnia sol temperat", sevgi olmasa ilkbaharın buruk geçeceğinden söz eder. Parlak güneşi ile kalbi sevinç ve sevgiye boğan doğanın yenilenmesini över. Bariton solo, tek bir motifin farklı sözlerle tekdüze bir konuşma şeklinde tekrarlanmasıyla gerçekleşir. *Gençliğin baharındayken / doğruluktur, onurdur / sınıksız sarılman sevgiliye...* Üçüncü bölüm "Ecce gratum", oldukça neşeli, çocuksu bir sevinçle doludur ve sahne üzerindeki herkesi gerçekten bu neşeye davet eden bir tını taşımaktadır. Senfonik şiir tarzındadır. *İşte bak, o güzelim / nicedir özlediğim / bahar, geri getiriyor neşeyi sevinci / mor renkli çiçeklerle / bezeniyor çayırlar / ışık saçıyor güneş her yerde / son bulsun artık şu hüznüler!*

"Uf dem anger" başlıklı bölümün ilk parçası "Tanz", neşeli, canlı, biraz Orta Çağ'a özgü kaba bir dans müziğidir. Tümüyle enstrümantaldır. "Floret silva nobilis" adlı diğer parçada kızlar özlemle gençlik yıllarındaki aşklarının nerede olduğunu sormaktadır. Orman çiçek içindedir, ilkbahar güneşi altında her tarafın yemyeşil olmasından duydukları sevinci dile getirirler. *Yeşeriyor o soylu orman / çiçeklerle yapraklarla / peki nerde benim ilk aşkımdı?... Bu bölümün üçüncü parçası olan "Chramer, gip die varwe mir" kızların nazlı ve sevimli bir ezgisidir. Satıcıdan, yanaklarını boyamak için kendilerine allık vermesini isterler. Böylece genç erkekler onların peşini bırakmayacaktır. *Aşık olun, ey asil beyler / aşka layık kadınlara! / aşk ruhunuzu yüceltir / başınızı göğe erdirir, şereflendirir...* Bunu takip eden "Reie" adlı parça, sürekli değişen vurgu noktaları ve sayıları ile serbest bir bölüm hissi taşıyor. Hoş bir dans lezzetindedir. "Swaz hie gat umbe" bir halka dansıdır. Bir çağrı ile zamanın ötesine ya da zamansızlığa sürüklemektedir. *Şu dönme dönme raks edenler / hepsi bakire / karar vermişler / bütün bir yazı erkeksiz geçirmeye.* Ardından altoların söylediği "Chume, chum, geselle min!" adında bir aşk şarkısı gelmektedir. Pagan kalıplar gözlemlenir. *Gel, ah gel, aşkımdı / özlemle yolunu gözlüyorum...* Bunun ardından halka dansı "Swaz hie gat umbe" bir kez daha tekrarlanır. "Uf dem anger" başlıklı bölümün son parçası olan "Were diu werlt alle min" bir duyuru niteliği taşımaktadır. Vokal sınırlarını zorlayan bir ses genişliği için yazılmıştır. Neşeli ve çocuksu bir masum aşk ifadesiyle bezenmiş bir kraliyet töreni görkemi ile son bulmaktadır. *Bütün dünya benim olsa / denizden ta Ren ırmağına...**

Yalnızca erkek seslerinin yer aldığı "In Taberna" başlıklı bölüm meyhanede geçmektedir. Sık sık kaba ve müstehcen sözlerle dolu içki şarkıları söylemektedirler. Bu bölümün ilk parçası "Estuans interius" yaşamın hiçliğinden, boşluğundan ve geçiciliğinden yakındır. Soluksuz akıp giden, tizlerde dolaşan bir bariton solosudur. *Sürüklenip gidiyorum / dümencisi olmayan bir gemi / ya da havalarda uçuşan / avare kuşlar misali...* Bölümün ikinci parçası "Olim lacus colueram" tavada kızarmakta olan bir kuğunun ağıttır. Melodilere alaycı bir tını katılmıştır. İronik olmakla birlikte, özellikle tenor için kantatın en zor bölümlerindedir. *Bir zamanlar göllerdi benim yurdum / bir zamanlar çok güzeldim / kuğu olduğum zamanlar...* "Ego sum abbas", Huzur Diyarı keşişinin kötü talihten yakınmasıdır. *Eyvah, eyvah! Ah aşâğılık kader, neler ettin! / Beni, ömrümün tüm neşesinden ettin.* Koronun söylediği "In taberna quando sumus" monotonluk içinde sınırsız bir neşeye ulaşır. Hemen hemen tüm kantatta olduğu gibi, bu bölüm vurmali çalgılarla birlikte oldukça müthiştir, ancak yorucu bir nitelik taşımaktadır. *Meyhanede olduk mu / aldırmayız altımızdaki toprağa...*

"Cour d'amours" başlıklı bölümde sevgi konusu işlenmektedir. Kadınların ve erkeklerin tutkuları ve hisleri serbestçe tanımlanır ve ifade edilir. Bölümün ilk parçası "Amor volat undique", oldukça etkili soprano renkleriyle dikkat çeker. Sopranonun meleksi ifadesi, orkestranın flütler ve yaylılarla bu cennet bahçesi yaratısına kattığı olağanüstü etki ve çocuk seslerinin saflığıyla var olan temiz ve gerçek aşk kavramı sürekli yenilenir. *Aşk uçuşur her yerde / arzuya olmuş köle...* "Dies, nox et omnia" bölümünde bariton solo ateşli bir şekilde kur yapmaktadır. *O hoş bakışın / bin derde salar beni / senin yüreğince buz gibi.* "Stetit puella" bölümünde soprano solonun oldukça geniş bir ses aralığı vardır. *Oradaki kız, kırmızı elbiseli / bir dokunsan / kıpır kıpır olur elbisesi...* "Circa mea pectora" baritonun kararlı ezgisiyle başlar. Koronun da katılımıyla bir döngüye dönüşür ve defalarca yinelenir. *Yüreğimde / derin derin iç çekişler, binlerce / senin o güzelliğinden sebep / öyle acı işliyor ki gönlüme...* "Si puer cum puellula" baslarla başlar ve karşılıklı tenorlarla konuşurlar. Bu tabloya bariton da katılır. *Eğer biz kızla bir oğlan / kalırlarsa küçücük bir odada / ne hoş olur bu kavuşma...* "Veni, veni, venias" bölümünde koro ve müzisyenler birbirini kovalarcasına hızlı bir çark döngüsüyle hareket etmektedir. Zamanlamalara dikkat edilmesi gereken bir zorluğu vardır. Ton değişimleri ile çok çarpıcı ritmik bir bölümdür. *Gülden daha kırmızı / zambaktan da beyaz / herkesten daha güzel / gururumsun sen benim her daim!* "In trutina" senkoplelarla dolu hüzünlü bir aşk şarkısıdır. Bir opera aryası gibidir. *Aklım iki arada bir derede, tereddütte / dalgalanıp duruyor karşıt düşüncelerle / arsız aşk bir yanda / edep bir yanda...* Soprano ve bariton solonun olduğu "Tempus est iocundum" bölümünde koro çocuk şarkısını andıran zarif, sevimli bir ezgi söyler. Festival havasında geçen bu bölüm bazen dans eder gibidir. *Sevinç doluyorum / söz verdiğimde kendime / mahzun oluyorum / reddettiğimde...* Soprano solonun yer aldığı ve "Cour d'amours" bölümünün son parçası olan "Dulcissime"de kadın, şövalyeye aşkını itiraf etmektedir. *Ah, bal tatlısı sevgilim / kul köle olsun sana şu bedenim!*

Blanziflor et Helena: "Ave formosissima" bölümünde üflemeliler, çan, zil vuruşlarıyla kendinden geçen koro, güzellik tanrıçası Venüs'ü kutlar. Giriş bölümündeki Fortuna'nın motiflerini andıran tınılarla finalin yaklaştığını hissedersiniz. *Selam sana dünyanın nuru / selam sana dünyanın gülü / Blanziflor ve Helena / soylu Venüs.*

Kantatın son bölümü Fortuna Imperatrix Mundi: "O Fortuna"da baştaki koral bölüm tekrarlanmaktadır. Final, orkestra ve koronun görkemiyle gerçekleşir. Finaldeki bu görkemlilik fikri ile eser uzun süre ayakta alkışlanmalıdır duygusu oluşur. *Vakit bu vakit / hiç gecikme o hâlde / haydi çal, vur sazın tellerine / çünkü devirdi mi felek / mert adamı yere / hepimiz bir olur, ağlarınız hâline.*

Orff, "Theatrum Mundi" adı verilen dramatik konsepti benimsemişti. Bu metaforik konsept içerisinde müzik, hareket ve söz ayrılmaz bir bütündür. Orff'un sanatsal kaidesi, müziğin her daim sahnedeki aksiyonla bağlantılı olmasıydı. Bu yüzden günümüzde yapılan

CARL ORFF - MICHEL HOFMANN
BRIEFE ZUR ENTSTEHUNG DER
CARMINA BURANA

"Briefe zur Entstehung der Carmina Burana", 1990

çoğu Carmina Burana temsillerinin Orff'un amacıyla uyuşmadığı ya da yetersiz kaldığı görülür. Orff, eserin dans, koreografi, görsel tasarım ve diğer sahne aksiyonlarıyla birlikte sahnelenmesini istediği için Carmina Burana'yı "sahne kantatı" olarak adlandırmıştır. Ancak son yıllarda genellikle konser salonlarında kantat olarak seslendirilmektedir. Ne var ki, tarihte sayısız koreograf birçok topluluk için Carmina Burana'yı Orff'un arzuladığı şekilde bale ya da modern dans versiyonlarıyla sahneye taşımıştır. Koreografik sahne kantatı olarak eseri seyirciyle buluşturan ilk koreograflardan biri John Butler'dır. 24 Eylül 1959 tarihinde New York City Opera'da prömiyerini yapan Butler'ın prodüksiyonunda Carmen de Lavallade, Veronika Mlakar, Scott Douglass ve Glen Tetley gibi bale sanatçıları sahne almıştır. O zamandan günümüze Alvin Ailey American Dance Theater, Ballet West ve Richmond Ballet gibi birçok topluluk tarafından sahnelenen bu versiyon, dünya genelinde kabul görmüş modern bale yapıtlarından biri hâline gelmiştir. Carmina Burana'nın diğer tanınmış dans versiyonlarından biri de 1978 yılında Loyce Houlton'ın Minnesota Dance Theatre için oluşturduğudur. Ayrıca Orff'un 80. doğum yıldönümü onuruna Jean-Pierre Ponnelle'nin yönetmenliğinde, oyunlu ve danslı bir film versiyonu yapılarak Almanya'nın ZDF kanalında yayımlanmıştır. Carl Orff da bu projeye katkı sağlamıştır. Tanınmış bale versiyonlarından biri de Kent Stowell'in Seattle'daki Pacific Northwest Ballet için koreografisini yaptığı ve Ming Cho Lee'nin sahne tasarımlarıyla 5 Ekim 1993 tarihinde prömiyeri gerçekleştirilen prodüksiyondur.

Koreografik sahne kantatı olarak diğer öne çıkan prodüksiyonlar, koreografileri ve topluluklarıyla birlikte şöyle sıralanabilir:

Willam Christensen – Ballet West (1974), Valentin Elizariiev – Belarus Bolşoy Ulusal Akademik Opera ve Bale Tiyatrosu (1983), Youri Vámos - Deutsche Staatsoper Berlin (1985), David Bintley - Birmingham Royal Ballet (1996), Mauricio Wainrot – Belçika Kraliyet Balesi (Flanders) (1998), Tamás Juronics - Szeged Çağdaş Dans Topluluğu (2002), Stephen Mills – Ballet Austin (2005), Toni Pimble – Kansas City Ballet (2012), Elizabeth Wistrich – City Ballet of San Diego (2013), Emil Wesofowski - Opera Krakowska (2018), Fredy Franzutti - Sofya Opera ve Balesi (2019), Vesna Orlić - Wiener Staatsballett (2020), Septime Webre – Hong Kong Ballet (2022), Edward Clug - Maribor Balesi (2023), Nicolo Fonte – Nevada Ballet Theatre (2023).

Birçok orkestra şefi ve topluluk tarafından sayısız kez kaydedilen ve çeşitli formatlarda piyasaya sürülen Carmina Burana kayıtları arasında en dikkat çekici olanlar şu şekilde sıralanabilir:

Herbert Blomstedt - San Francisco Symphony & Chorus (koro şefi: Vance George) (1992'de En İyi Koro Performansı dalında Grammy Ödülü'ne layık görüldü) (1991, Decca), Rafael Frühbeck de Burgos – New Philharmonia Orchestra & Chorus (koro şefi: Wilhelm Pitz) (1966, EMI), Seiji Ozawa - Boston Symphony Orchestra & New England Conservatory Chorus (1970, RCA), Charles Dutoit - Orchestre Symphonique de Montréal & Saint Lawrence Choir (1997, Decca), Eugen Jochum - Orchester und Chor der Deutschen Oper Berlin (Carl Orff tarafından bizzat onaylanan bir kayıttır) (1968, Deutsche Grammophon), Herbert Kegel – MDR Sinfonieorchester & Rundfunkchor (Orff'un en sevdiği kayıtlardan biridir) (1960, VEB Deutsche Schallplatten), Ferdinand Leitner - WDR Funkhausorchester & Rundfunkchor Köln (Orff'un onayını alan kayıtlardan biridir) (1973, Acanta), James Levine - Chicago Symphony Orchestra & Chorus (1987'de En İyi Koro Performansı dalında Grammy Ödülü'ne layık görüldü) (1984, Deutsche Grammophon), Sir Simon Rattle - Berliner Philharmoniker & Rundfunkchor Berlin (2005, EMI Classics), Leopold Stokowski - Houston Symphony & Chorus (1959, Capitol Records), Christian Thielemann - Orchester und Chor der Deutschen Oper Berlin (1999, Deutsche Grammophon).

Kaynakça

Prof.Dr. Çiğdem Dürüşken, "Carmina Burana: Şiir, Şarkı ve Başkaldırı"

Michael Hans Kater, "Carl Orff: Man of Legend"

Jonathan Babcock, "Carl Orff's Carmina Burana: A Fresh Approach to the Work's Performance Practice"

Michael Steinberg, "Carl Orff: Carmina Burana. Choral Masterworks: A Listener's Guide"

Ömer Yusuf Topçu, "Carl Orff'un Müzik Yaşamı ve Sahne Kantatı Carmina Burana"

C.ORFF: CARMINA BURANA

Fortuna Imperatrix Mundi (Kader, Dünyanın İmparatoriçesi)

1. O Fortuna (Ah Kader)(Koro)
2. Fortune plango vulnere (Kaderin açtığı yaralardan benim benim inlerim) (Koro)

I. Primo vere (Baharda)

3. Veris leta facies (Baharın şen yüzü) (Küçük Koro)
4. Omnia sol temperat (Güneş her şeyi iltiyor) (Bariton Solo)
5. Ecce gratum (İşte bak, o güzelim bahar)(Koro)

Uf dem anger (Kır Üzerinde)

6. Tanz (Dans) (Orkestra)
7. Floret silva nobilis (Yeşeriyor o soylu orman)(Koro ve Küçük Koro)
8. Chramer, gip die varwe mir (Ey Satıcı, versene bana şu allığı)(Koro ve Küçük Koro)
9. Reie (Dans) (Orkestra)
- Swaz hie gat umbe (Şu döne döne raks edenler) (Koro)
- Chume, chum, geselle min!(Gel, ah gel, aşkım!) (Küçük Koro)
- Swaz hie gat umbe (Şu döne döne raks edenler) (Koro)
10. Were diu werlt alle min (Bütün dünya benim olsa) (Koro)

II. In Taberna (Meyhanede)

11. Estuans interius (İçin için yanyorum) (Bariton Solo)
12. Olim lacus colueram (Bir zamanlar göllerdi benim yurdum) (Tenor Solo, Erkek Koro)
13. Ego sum abbas (Ben bir keşişim) (Bariton Solo, Erkek Koro)
14. In taberna quando sumus (Meyhanede olduk mu) (Erkek Koro "Tenorlar ve Baslar")

III. Cour d'amours (Aşka Davet)

15. Amor volat undique (Aşk uçuşur her yerde) (Soprano Solo, Çocuk Korosu)
16. Dies, nox et omnia (Gün, gece ve her şey) (Bariton Solo)
17. Stetit puella (Oradaki kız)(Soprano Solo)
18. Circa mea pectora (Yüreğimde)(Bariton Solo, Koro)
19. Si puer cum puellula (Eğer bir kızla bir oğlan) (Solo: 3 Tenor, 1 Bariton, 2 Bas)
20. Veni, veni, venias (Gel, gel, ah gel)(Çift Koro)
21. In trutina (İki arada bir derede) (Soprano Solo)
22. Tempus est iocundum (Eğlenme vaktidir şimdi) (Soprano ve Bariton Solo, Koro, Çocuk Korosu)
23. Dulcissime (Ah, bal tatlısı sevgilim) (Soprano Solo)

Blanziflor et Helena (Blanziflor ve Helena)

24. Ave, formosissima (Selam sana ey güzeller güzeli) (Koro)

Fortuna Imperatrix Mundi (Kader, Dünyanın İmparatoriçesi)

25. O Fortuna (Ah Kader) (Koro)

C.ORFF
CARMINA BURANA

koreografik sahne kantatı / 1 perde

Orijinal Metin

Johann Andreas SCHMELLER

Libretto

Carl ORFF / Michel HOFMANN

Orkestra Şefi

Zdravko LAZAROV

Reji

Volkan ERSOY / Ayşem SUNAL SAVAŞKURT

Koreografi

Deniz ÖZAYDIN / Berk SARIBAY / Özgür Adam İNANÇ
Alper MARANGOZ / Ferhat GÜNEŞ

Dekor Tasarımı

Ferhat KARAKAYA

Kostüm Tasarımı

Olcay Engin KAYMAZ

Işık Konsept

Burhan SEZER

Koro Şefi

Paolo VILLA

Çocuk Korosu Şefi

Gizem Berrak TAŞ GÜZELOĞLU

İSTANBUL DEVLET OPERA VE BALESİ ORKESTRA VE KOROSU

İSTANBUL DEVLET OPERA VE BALESİ ÇOCUK KOROSU

Dünya Prömiyerleri

8 Haziran 1937, Oper Frankfurt (*Sahne Kantatı*)

27 Nisan 2024, Atatürk Kültür Merkezi, İstanbul (*Koreografik Sahne Kantatı*)

Eserin süresi yaklaşık 70 dakikadır.

Solistler

Soprano

Nazlı Deniz SÜREN / Evren Işık YASEMİN

Tenor

Caner AKIN / Ufuk TOKER

Bariton

Murat GÜNEY / Burak KUL / Kevork TAVİTYAN

Bale Sanatçıları

İlke KODAL, Deniz KILINÇ TUNÇELİ, Zuhâl KARACA, Berfu ELMAS, Büşra AY
Gizem ATİK TUNCAY, Zeynep GÜÇÖĞLU, Merve TOPALDEMİR, Ayça ANIL, Ayşe ARAS
Elifsu PAMUKÇU, Berin KOCABAŞOĞLU, Naz ÖZAKINCI BÜKLÜ, Naz KURTULUŞ
Nisa Deniz EKMEKÇİ, Hazal ÇORUK TUNAY, Buket POLAT, Asena ÖKTE
Ezgi GEMALMAZ, Ege TİMOÇİN, Aslı ULU, Selin KURT, Cansın KALECİ

M. Nuri ARKAN, Olcay TUNÇELİ, Batur BÜKLÜ, Oliver SPENCE
Çağatay ÖZMEN, Alican GÜÇÖĞLU, Arda ERKARA, Yücel Emre KAYNARSU
Can BEZİRGANOĞLU, Yılmaz Berkay GÜNAY, Cenk Tan KARAYEL, Murat ÖZTEKİN
Ağit İŞCAN, Berkay TOPÇUOĞLU, Serkan ÖZTÜRK, Ardis Kanat TEKKANAT

'MDTistanbul' Projesi Dansçıları

Ahmet ŞAHİN, Berk Can CEYLAN, Evrim AKYAY, İsmet KÖROĞLU
Mert AKSU, Ozan AĞGÜN, Emre OLCAY, Alper MARANGOZ
Ferhat GÜNEŞ, Tufan ELİTAŞ, Buse ERCAN, Buse Naz SAY ANAR, Demet AKSULAR
Gökçe AKSU, Kamola RASHİDOVA, Bianca CERIONI, Anna ZESAKES, Tuğçe GÖNCÜ
Beril ŞENÖZ, Miray BACI, Chiara GIORDA, Seçil YENİGÜN

Çocuk

Mira CANKAYA / Leyla EREM (*İDOB Çocuk Balesi*)

Korrepitörler Fügen YİĞİTGİL / Hüseyin KAYA / Yuliya BAPOVA / Olena ŞENOL

Reji Yardımcıları Umut YAŞAR / Kerem KURANER / Cem GÖRK / Burhan YÜCEL

Repetitörler Ebru CANSIZ / M.K. Onur TUNAY / Hüma ERSEL SÖKMEN

Sanem ŞİLLİLER / Gülçin GÖKÇEBAĞOĞLU

Konuk Repetitor Mine İZGİ ERSOY

Koreolojist Esra ÜNLÜ SARIBAY

Eser Koordinatörü Anjeliki NİKOTYAN

Kondüvitler Serkan ÇELİK / Çağatay TAYLAK

Flyman Mekatronik Tasarım ve Programlama İbrahim ERDEM

Video Tasarımı Ecem Dilan KÖSE

Üst Yazı Uygulama Sezin DÜZCİ

Sahne Müdürü Burcu ALP

Sahne Müdür Yrd. Uğur MIZRAKÇI / Oya BARUT

Bale Sahne Müdür Yrd. Sevgi SARIPINAR / Ertan YILMAZ / Basri GAMSIZ

Stüdyo Ses Mert MERTEL / Kağan ŞİMŞİR

Zdravko LAZAROV
Orkestra Şefi

Volkan ERSOY
Reji

Ayşem SUNAL SAVAŞKURT
Reji

Deniz ÖZAYDIN
Koreografi

Berk SARIBAY
Koreografi

Özgür Adam İNANÇ
Koreografi

Alper MARANGOZ
Koreografi

Ferhat GÜNEŞ
Koreografi

Ferhat KARAKAYA
Dekor Tasarımı

Olcay Engin KAYMAZ
Kostüm Tasarımı

Burhan SEZER
Işık Konsept

Paolo VILLA
Koro Şefi

Gizem Berrak TAŞ GÜZELOĞLU
Çocuk Korosu Şefi

Ebru CANSIZ
Repetitör

M.K.Onur TUNAY
Repetitör

Hüma ERSEL SÖKMEN
Repetitör

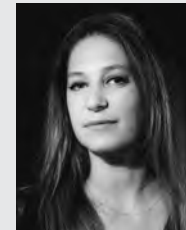
Sanem ŞİLLİLER
Repetitör

Gülçin GÖKÇEBAĞOĞLU
Repetitör

Mine İZGİ ERSOY
Konuk Repetitör

Esra ÜNLÜ SARIBAY
Koreolojist

Nazlı Deniz SÜREN

Evren Işık YASEMİN

Caner AKIN

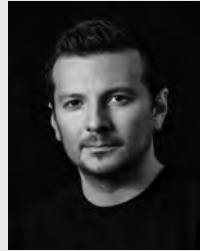
Ufuk TOKER

Kevork TAVİTYAN

Murat GÜNEY

Burak KUL

İlke KODAL

Deniz KILINÇ TUNÇELİ

M. Nuri ARKAN

Olcay TUNÇELİ

Zuhal KARACA

Büşra AY

Batur BÜKLÜ

Berfu ELMAS

Gizem ATİK TUNCA Y

Çağatay ÖZMEN

Oliver SPENCE

Merve TOPALDEMİR

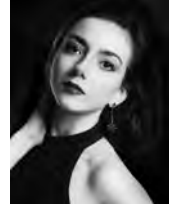
Zeynep GÜÇOĞLU

Can BEZİRGANOĞLU

Yücel Emre KAYNAR SU

Ayça ANIL

Elifsu PAMUKÇU

Alican GÜÇOĞLU

Yılmaz Berkay GÜNAY

Berin KOCABAŞOĞLU

Ayşe ARAS

Naz ÖZAKINCI BÜKLÜ

Arda ERKARA

Hazal ÇORUK TUNAY

Asena ÖKTE

Naz KURTULUŞ

Cenk Tan KARAYEL

Buket POLAT

Nisa Deniz EKMEKÇİ

Ezgi GEMALMAZ

Murat ÖZTEKİN

Ege TİMOÇİN

Agit İŞCAN

Berkay TOPÇUOĞLU

Serkan ÖZTÜRK

Ahmet ŞAHİN

Berk Can CEYLAN

Evrım AKYAY

İsmet KÖROĞLU

Mert AKSU

Ozan AKGÜN

Emre OLCAY

Alper MARANGOZ

Ferhat GÜNEŞ

Tufan ELİTAŞ

Buse ERCAN

Bersu Naz SAY ANAR

Demet AKSULAR

Gökçe AKSU

Kamola RASHİDOVA

Bianca CERIONI

Anna ZESAKES

Tuğçe GÖNCÜ

Beril ŞENÖZ

Miray BACI

Chiara GIORDA

Seçil YENİGÜN

Devlet Opera ve Balesi Genel Müdür ve Genel Sanat Yönetmeni
Tan SAĞTÜRK

İstanbul Devlet Opera ve Balesi Müdür ve Sanat Yönetmeni V.
Caner AKGÜN

Müzik İşleri Yönetmeni
İbrahim YAZICI

Başrejisör
Caner AKIN

Başkoreograf
Ayşem SUNAL SAVAŞKURT

Başdekoratör
Efter TUNÇ

İl Koordinatörü
Alp KÖKSAL

Sanat Danışmanları
Otilia İPEK / N. Işık BELEN

Başkorrepitör
Fügen YİĞİTGİL

Sanat Teknik Müdürü
Ferhat KARAKAYA

BALE BÖLÜMÜ

Bale Başkoreografı
Ayşem SUNAL SAVAŞKURT

Bale Başöğretmeni
Çiğdem TEZCÜR

Kordo Bale Şefi
Pınar MÜLDÜR

İdari Koordinatör
Tunca BAKAN

Koreograflar
Deniz ÖZAYDIN
Berk SARIBAY

Bale Eğitmenleri
Ayşem SUNAL SAVAŞKURT
Çiğdem TEZCÜR
Ayfer ZEREN
Deniz BERGE
Tunca BAKAN

Solist Repetitörleri
Ayşem SUNAL SAVAŞKURT
Çiğdem TEZCÜR
Ayfer ZEREN
Berk SARIBAY
Deniz KILINÇ TUNÇELİ
İlke KODAL
Olçay TUNÇELİ

Repetitörler
Demet GÖKÇELİK
Devrim İ.TOZKOPARAN
M. K. Onur TUNAY

Koreolojist
Esra ÜNLÜ SARIBAY

Prodüksiyon Koordinatörü
Anjeliki NİKOTYAN

Kondüvit
Çağatay TAYLAK

Sahne İşleri Sorumlusu ve Kondüvit
Serkan ÇELİK

Bale Piyanisti
Levon EROYAN

Opera Balesi Sorumlusu
Çiğdem ÜNAL

Opera Balesi Repetitörleri
Berna YAMAN
Çiğdem ÜNAL
Işık KUKA BELEN
Zuhal KARACA
Deniz SABAZ

Çocuk Balesi Sorumlusu
Çiğdem ÜNAL

Çocuk Balesi Sorumlusu Yrd.
Ülker KARAMIZRAK

Çocuk Balesi Eğitmenleri
Çiğdem ÜNAL
Çiğdem ERKAYA ÖZTÜRK
Ülker KARAMIZRAK

Çocuk Balesi Repetitörleri
Çiğdem ÜNAL
Ülker KARAMIZRAK

Çocuk Balesi Koreografı
Çiğdem ERKAYA ÖZTÜRK

Çocuk Balesi Öğretmeni Yrd.
Gamze HOPANOĞLU
Zeynep İŞLER ALTUNBAŞ

Çocuk Balesi Stüdyo Ses Sorumlusu
Sinan KAYMAK

Gyrokinesis Eğitmeni
Vecibe GÜNER

Point Sorumlusu
Ege GÜÇER

Point Sorumlusu Yrd.
Zeynep İŞÇİMENLER

Sahne Müdür Yrd.
Ertan YILMAZ
Sevgi SARIPINAR

Stüdyo Ses Elemanı
Kağan ŞİMŞİR
Mert MERTEL

BALE SANATÇILARI

Ayça İ.ABDU	Gökhan DEMİRAY	Cenk Tan KARAYEL	Matthew SOLOVIEFF
Barış ADIKTİ	A.Şeyda DURAN	Sinan KAYMAK	Hüma ERSEL SÖKMEN
Alper AKALIN	Eda Y. DÜRÜM	Egemen KEMENT	Oliver SPENCE
Ozan AKGÜN	Tatiana EGELİ	Deniz A. KESKİN	Canan ŞADALAK SÜTLAŞ
Oktay AKSOY	Nisa Deniz EKMEKÇİ	Ejder KESKİN	Ahmet ŞAHİN
Gökçe AKSU	Tufan ELİTAŞ	Ayşe KIRAN	Beril ŞENÖZ
Mert AKSU	Berfu ELMAS	Berin KOCABAŞOĞLU	İ. Sanem ŞİLLİLER
Demet AKSULAR	Buse ERCAN	İlke KODAL	Ege TİMOÇİN
Evrım AKYAY	Ömer ERENLER	Elif KORUGAN	Merve TOPALDEMİR
R. Zeynep İŞLER ALTUNBAŞ	Arda ERKARA	İsmet KÖROĞLU	Berkay TOPÇUOĞLU
Bersu Naz SAY ANAR	Ahmet EROĞLU	S. Kerem KURANER	Devrim İ.TOZKOPARAN
Ayça ANIL	M. Ece ERTÜRK	Naz KURTULUŞ	Özerk TOZKOPARAN
Ayşe ARAS	Ezgi GEMALMAZ	Alper MARANGOZ	Can TUNALI
Eymen ARISLI	Chiara GIORDA	Serap MERİÇ	S. Hazal ÇORUK TUNAY
Mehmet N. ARKAN	Gülçin GÖKÇEBAĞOĞLU	Ebru MIHÇIOĞLU	M. K. Onur TUNAY
Büşra AY	Demet GÖKÇELİK	Huri MURPHY	Gizem ATİK TUNCA
Elenay BACI	Tuğçe GÖNCÜ	Pınar MÜLDÜR	Deniz KILINÇ TUNÇELİ
Miray BACI	H. Cem GÖRK	Ami NAITO	Olçay TUNÇELİ
Esin BAKIŞKAN	N. Ege GÜÇER	Anjeliki NİKOTYAN	Mehmet TURPOĞLU
Beyhan BAŞAR	Zeynep GÜÇOĞLU	Dilvin OFLUOĞLU	Ali İ. TÜRKKAN
Nil BATIRBAYGİL	Alican GÜÇOĞLU	A. Lale OLCAR	Çiğdem ÜNAL
Müge BAYRAMOĞLU	Melis GÜLMEN	Emre OLCAY	N. Melike MANAV YALÇIN
Işık KUKA BELEN	Seda İ. GÜLSOY	Özlem G. ÖZGEN OVACIKLI	Tülay YALÇINKAYA
N. Funda BEYTEKİN	Yılmaz Berkay GÜNAY	Bahadır OVACIKLI	A. Berna YAMAN
Can BEZİRGANOĞLU	Vecibe GÜNER	Ecem OVAT	Aylin YAZGAN
Yeşim BİLEN	Ferhat GÜNEŞ	Asena ÖKTE	Kaan YAZGAN
Gülsün BİLGİNOĞLU	Taner GÜNGÖR	A. Nilay ÖZAYDIN	Seçil YENİGÜN
Seda B. BORAK	G. İpek ESEN GÜREL	C. Deniz ÖZAYDIN	Büşra YILDIRIM
İ. Selim BORAK	Erhan GÜZEL	Başak ÖZENÇ	Canberk YILDIZ
Melis BÖĞRÜN	Çağrı ÇEKİÇ HAZAN	Çağatay ÖZMEN	Burhan YÜCEL
Batur BÜKLÜ	Gamze HOPANOĞLU	Mert ÖZTEKİN	Ercan YÜKEN
Naz ÖZAKINCI BÜKLÜ	M. Uğur İLTER	Murat G. ÖZTEKİN	Anna ZESAKES
Lale ATAYATA BÜYÜKDORA	Ürün İNDERE	Çiğdem E. ÖZTÜRK	H. Arkin ZİREK
Ebru CANSIZ	Ağit İŞCAN	Serkan ÖZTÜRK	
Bianca CERIONI	Zeynep İŞÇİMENLER	Elifsu PAMUKÇU	
Berk Can CEYLAN	Emel KALKAN	A. Alkış PEKER	
Dilara ÇAKMAK	Zuhal KARACA	Buket POLAT	
Cem C. ÇELİK	Emre KARACA	Deniz POLAT	
Serkan ÇELİK	R. Ülker KARAMIZRAK	Kamola RASHİDOVA	
Fulya ÇERÇİOĞLU	Deniz KARAKAŞ	Deniz SABAZ	
Gül DAĞAŞAN	Cenk KARAYEL	Bengi Zeynep SEYMEN	

İSTANBUL DEVLET OPERA VE BALESİ ORKESTRASI

1.KEMAN

Oleksandr SAMOYLENKO (Başkemancı)
Seda SUBAŞI YALÇIN (Başkemancı Yrd.)
Pınar ÖZUYUNMAZ
Dolunay ERTEN
Bilge SÖNMEZLER
Aslı Ceren GÜRKAN
Neval TAŞKIRAN
Yonca SÜLÜN
Pınar Gizem KORKMAZ
Murat Anıl ERGİNOL
Özcan YILMAZ
Ayşen TÖZENİŞ
Arda GÜVEN
Asaf ÖKSÜZ

2.KEMAN

Aslı GÜNBAY
Tolga SEVİM
A.Ulaş KURUGÜLLÜ
Ezgi KARASU
Bora GÖKAY
İdil BAYKARA
Alihan ZEYTİNCİ
Yugar GURBANOV
Deniz KÖSEOĞLU
Cansu DURMAZ
Ainura YESTAY
Yaren BUDAK

VİYOLA

Cenk SÖKMEN
Gül TEKİNSEN SÖZEN
Aysun SÜMBÜLOĞLU
Verda GÜL
Filip KOWALSKI
Yelda KORSU
Burak KAYAN
Hakan POLAT
Alara AÇIKBAŞ

VİYOLONSEL

Şafak ERİŞKİN
Firdevs BURÇKIN
Erim ARDAL
Mert GÜREL
Taylan AYGAR
Burak AYRANCI
Gözde ÖCAL GÜVEMLİ
Seren Gülizar KARABEY
İsmail KAYA

KONTRBAS

Pınar BALTACIGİL
H. Sami MENEKŞE
Farheng BAHÇEBAN
Ceren AKÇALI
Merve DARCAN
Can CANOĞLU

ARP

Dilek ÖZGÜNSÜR
Pınar SİVRİTEPE

FLÜT

Elif YURDAKUL BAYKURT
Damla AKAN KARTAL
Filiz KARAPINAR
Ekin ÖZDEMİR
Fazilet POLAT
Gülce İNCELER

OBUA

M. Seyid MAS
Ezgi KAKI
Ezgi AKIN DİREN
Aslıhan CEYLAN
Salih Necdet COŞKUN

KLARNET

Ecesu SERTESEN
Sezgin UNAN
Sıla KÖSE
Onur ÇALIŞKAN

FAGOT

Cavit KARAKOÇ
Berke HİTAY
Mert KUTLUĞ
Deniz ERSOY
Banu KARA

KORNO

Cem KÖSE
Hakan ATEŞ
Özgür SEVİNÇ
Sertan SANCAR
Enç COŞKUN
Bora ONATASLAN
Şafak OCAKSÖNMEZ
Caner GÜLŞEN

TROMPET

Edip POLAT
Armağan BUHARALI
Volkan COŞAR
Elmar AZİMZADE
Erinç COŞKUN
Ömer DAĞAŞAN
Aytek GÜLTEKİN

TROMBON

Ali SÖNMEZ
Ahmet TİMUÇİN
Levent IRMAK
M.Okan BARUT
Taşkın AKARSU
Ali ULUSOY

TUBA

Ertan ŞAHİN
Sercan DANIŞMAN

VURMALI ÇALGILAR

Emre GÜNAY
Erhan SEÇKİN
Ahmet SAKKAF
Sidar FİLİZ
Akin DUMAN

ORKESTRA MÜDÜRÜ

Aslı GÜNBAY

ORKESTRA MÜDÜR YRD.

İdil BAYKARA

ORKESTRA SAHNE MÜDÜR YRD.

Yeşim KORKMAZ

ORKESTRA DÜZENLEYİCİLERİ

Şenol SAATÇI / Murat Ünlü İREN / Oğuzhan BAYKARA

KOPİSTLER

Ayşe Pınar GÜNENÇ / Gökcan TAŞKIRAN

LÜTİYE

Turgay TRABZON

“CARMINA BURANA ” KORO

SOPRANO

Ayşegül KARKINER
Aytaç KAHYAOĞLU
Betül GÖRGÜLÜ
Burcu SOYSEV
Funda GÜLLÜ
G. Şöhret İNANÇ
M. Banu ERGÜN
Pınar ÇULHA
Pınar T. KOÇ
Ayşe Sinem EKŞİOĞLU
Esin HOŞSÖYLER
Yeşim YURTCU
Zeynep YILMAZ
Ceren AYDIN
Ayşenur AYYILDIZ HAKSOY
Bezmi Hazal EKŞİ
Begüm KARACASU LAZAROV
Busegül YALÇIN
Peyman DÖRKAN

ALTO

Arzu BOZKURT
Arzu YÜCEER
Ayçin SÜRÜCÜER
Ceren ŞAHİN
Eda ERDAŞ
Ela GÜRTEN
E. Tuğba TEKİŞİK
İpek Zehra EVRE
Mualla DEDEMEN
Neslişah PEKİN
Nurcan ÇAL
Nursel DİNLER YAZMAN
Seda TAŞPINAR
Serap ÇİFTÇİ
Zeynep HALVAŞI

TENOR

Ahmet BAYKARA
Anıl ÖNDER
Bahadır ÖZKOCA
Berk ÖZBEK
Besnik ADEMOĞLU
Burak DÖRDÜNCÜ
Can Reha GÜN
Çağrı KÖKTEKİN
Engin YAVUZ
Hazal ATA
İlker EĞİNLİ
Okan FİDAN
Turgut İPEK
Zafer ÇİFTÇİ

BARİTON

Cengiz ARSLAN
Emrah Erdem GEDİK
Mehmet Tükel ACAR
Sercan GAZEROĞLU
Şahin DEDEMEN
Yücel ÖZEKE

BAS

Ali Haydar TAŞ
Alp TÜRKÖĞLÜ
Barbaros B. TAŞTAN
Çağdaş BEKTAŞ
Emre GÜNGÖR
Ercüment Ali ÖZİNANÇ
Erdem SAKARYA
Fatih ÇAKMAK
Gökçe ŞENYÜZ
Kaan ELBİNGİL
Mehmet TIKNAZ
Umut TİNGÜR

BAŞREJİSÖRLÜK VE SANAT - TEKNİK BÖLÜMÜ

BAŞREJİSÖR: Caner AKIN
BAŞDEKORATÖR : Efer Tunç
SANAT TEKNİK MÜDÜRÜ : Ferhat KARAKAYA

DEKORATÖR
Ferhat KARAKAYA

KOSTÜM KREATÖRLERİ
Gizem BETİL
Serdar BAŞBUĞ

BAŞDRAMATURG V.
Burçak SAVAŞKURT

DRAMATURG
Defne ARIKAN

GRAFİK TASARIM
Öncel KANDEMİR
Elif ÇAYIRLI
Başak GÜNAY ÜNLÜ

REALİZATÖRLER
Aytaç ARMAĞAN
Erkan GÜLER
Adem BAŞPINAR
Şenol DEMİR
Bahri Ferhat BİRDEN

DESİNATÖRLER
Olçay Engin KAYMAZ
Özlem KURT

FOTOĞRAF
Murat DÜRÜM

VIDEO
Deniz ÖZBEK

İŞİK UZMANLARI
Taner AYDIN (Baş Işık Uz.)
Sebahattin KEMENT
Servet ERGÜN
Onur KOÇTÜRK
Gürkan DÖKMETAS
Bersan BAŞ

PROJEKSİYON SORUMLUSU
İsmail Burak YILDIRIM
Aykut KURÇENLİ

SESLENDİRME BÖLÜMÜ
Mutlu YAMAN
Özgür SEDEF

Faik Hakan BATURALP
Murat TEKNECI
İbrahim BAYKAL

PERUKA MAKYAJ ATÖLYESİ
Mahmut KAYIM(Başperukacı)
İbrahim UYSAL
Hülya TEKİN
Asiye ARIK
Ayşen BÜYÜKSOY GÜÇLÜ
Atilla DOĞAN
Ersin ŞEHİRLİ
Ayşe ARIK
Mustafa UZUN
Erol AKSOY

GARDROP
Ahmet YILANDIL
Neslihan GENÇ
Elif ÇELİK
Gürcan ÖZCAN
Dursen GÜNAY
Murat GÜVEN
Sevim GÜLER
Erkan ESKİKÖY

AKSESUAR
Levent DİLSİZOĞLU
Murat TOROĞLU
Hayrettin MALİKLER
Timur DURMAZ
Burhanettin BAYKAL

SAHNE MEKANİK
Avni ÇUBUKCU
Ender KAYA
Mehmet APAYDIN
Muhammed Şaban ELBİR
Sezgin OLTUÖZER

ELEKTİRİK ATÖLYESİ
Ömer TERZİ
Emrah KURT

SAHNE MAKİNİSTLERİ
Sait DOĞUKAN
Muharrem BİROL
Hakan AKYILDIZ
Ahmet AŞKIN
Murat ÖZCAN

Zekeriya CAVUŞÇULU
İsmail EKMEKÇİ
Yavuz CEBECİ
Hilmi ŞENGÜLER
Sami AKGÜL
Evrim KARAMAÇU
Fatih EKİNCİ
Adnan GÜLER
Emre KELEŞOĞLU
Ahmet TURUNÇ
Muhammed ÖZKURNAZ
Kadir Can DAĞLI
Erdem ARI

ERKEK TERZİ ATÖLYESİ
Mehmet SÜNGÜ
Yalçın ATASOY
Zafer ÖZBAYIK
Mehmet Şirin ANDIÇ
Hakan ARSLAN
H.Savaş AKKAYA
Mesut GÖK
Erol ATAR

KADIN TERZİ ATÖLYESİ
Meryem ACAR
Kadriye KATIRCIOĞLU
Dilşah AKINCI
Hicran KARA
Selda AKBALABAN
İftar KAYA
Ayfer BALKAYA
Filiz HÜRBEN
Berivam SEZGİN
Yasemin ÇAVUŞ

ŞAPKA ÇİÇEK ATÖLYESİ
Hamide GÜN
Meral ULU
Elif KABAĞCI

KUNDURA ATÖLYESİ
Nazmi UZUNDIRUKAN
Ümit BALCIOĞLU
Yakup KİLLİ
Ali CİVAN
Yasin Tahsin AKKAYA

MARANGOZ ATÖLYESİ
Murat AĞDAŞ
Gökhan YOLUAK
Cihat KARTAL
Faruk ÇELENK
Hakan KARAGÜL
Ali KUŞ
Süleyman ÇETİN
Murat GÜNAY

DEMİR ATÖLYESİ
Kurtuluş İKİZ
Fatih DİNLER
Uğur KARAKOÇ

BUTAFOR ATÖLYESİ
Hasan GÜNAY
Erdal ELMALI
Fikir AVCU
Hürriyet DEMİREK

HEYKEL PLASTİK ATÖLYESİ
Recep DURSUNKAYA
Bora KAYA
Ahmet YÖRÜK

DEKOR BOYA ATÖLYESİ
Erhan DEMİREL
Yasin YAPICI
Selami KABADAYI

BEZLEME ATÖLYESİ
Meriç AYNA
Mustafa BEZENK
Soner DEDE

KURU TEMİZLEME ATÖLYESİ
Nejat YALÇIN
Oğuz AYDIN

MASÖRLER / FİZİYOTERAPİST
Didar ÇAKMAK
İrem ÇAKMAK
İrem ARSLAN ÖZADALI

KOORDİNATÖR
Erdem BAYRAMDERELİ

SANAT TEK. MD. ASİSTANI
Salih TANILKAN

PROGRAM MÜDÜRÜ
Can HAKSOY

MÜDÜR ASİSTANLARI
Zeynep ASLAN / Gaye ÇİÇEKLI

MÜTERCİM
İpek NALBANT YÜCEL

PROTOKOL MÜDÜRÜ
Ömer GIYAĞAN

PROTOKOL MÜDÜRLÜĞÜ
Mertkan ARAT

BASIN - HALKLA İLİŞKİLER
Songül SARIPINAR / Efsun YEGEN

ARŞİV VE BİLGİ BANKASI
Özge ATAER

İDARİ BÖLÜM

MÜDÜR

Caner AKGÜN

MÜDÜR YARDIMCILARI

Durali YILDIRIM / Ali ARAS

BÜTÇE ARAŞTIRMA VE PLANLAMA ŞUBE MÜDÜRÜ

Sami KORKMAZ

PERSONEL VE EĞİTİM ŞUBE MÜDÜRÜ

Zeynep EREN TEPELİ

AVUKAT

Sunay VURAL

SAYMAN

Mert Murat BAYSAL

ŞEFLER

Ali KANDEMİR

Birgül YÜKSEL

Gönül POSTALCI

İshak ERGÜN

Mahmut Soner AKYURT

Murat KOLAY

Nejla TÜRKEL

BİLGİSAYAR İŞLETMENLERİ

Aydın TARAKÇI

Birgül ARSLAN

Gürkan TOPKAN

Özkan TUĞLU

Mustafa GÜLER

Mustafa Yaşar SEZGİN

Ömer Faruk GIYAĞAN

Raci ÖZDİL

Seda SUBAŞI

Şengül SARIPINAR

MEMURLAR

Ahmet Kerim BEKCAN

Halil ÖZTÜRK

Hülya BİLGİNER ERKADAM

Kenan CESUR

Mustafa AYKAN

Songül BOZTEPE

GİŞE MEMURLARI

Güllü SÜREKLİ

Murat ŞAHİNLER

TEKNİSYEN

Umut ŞENER

BİLGİSAYAR BAKIM ONARIM

Bilal SANSARKAN

Muhammed UYGUN

KAMERAMAN

Deniz ÖZBEK

HEMŞİRE

Nurcan ÇEKİÇ

ŞOFÖRLER

Emrah ALTUNDAĞ

Fatih ÜLKER

İsmail AKDOĞAN

Mahmut Soner AKYURT

Mehmet OYTUKKAYA

İTFAİyecİLER

Cengiz ALCI

Mesut CEBECİ

Satılmış ZENGİN

HİZMETLİ

Soylu ÇEDİK

DAĞITICI

İsmail DURDAKAL

GÜVENLİK GÖREVLİLERİ

Elif GÜVEN

Gülboy ÇENDEOĞLU

İbrahim AKTÜRK

Kenan KALKAN

Kifayet BAYRI

Sedat YILMAZ

Sinan ERIŞ

TEMİZLİK GÖREVLİLERİ

Ahmet ELMALI

Ahmet TAŞAN

Ahmet TEKCE

Ayten KILIÇ

Dilek TÜREN

Fadime ÇÖREKÇİ

Hanife ÖZMEN ÖZÇELİK

Hanife YILMAZ

Hatice Berna ÖZTAŞ

Nedim DEMİRTAŞ

Ömer ÇERMİK

Serap KOÇ

Songül GÜRKAN

Şenol KILIÇ

Vesile KESKİN

İstanbul Devlet Opera ve Balesi Müdürlüğü Yayınları 2024 - 2025 Sezonu

Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü
Genel Müdür ve Genel Sanat Yönetmeni

Tan SAĞTÜRK

İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni
İstanbul Devlet Opera ve Balesi Müdür ve Sanat Yönetmeni

Caner AKGÜN

Yayın Sorumlusu

Burçak SAVAŞKURT

Yayına Hazırlayanlar

Burçak SAVAŞKURT / Defne ARIKAN

Kapak ve Grafik Tasarım

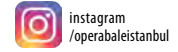
Elif ÇAYIRLI

Fotoğraflar

Murat DÜRÜM

*Ses efekt tasarımı için değerli katkılarından dolayı **Rahman ALTIN'a** teşekkür ederiz.*

CVK PARK BOSPHORUS HOTEL
İSTANBUL

www.operabale.gov.tr

AKM
AKHROVA KULTUR MARKAZI

